

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sevim Burak
Bütün Eserleri 2

Palyaço Ruşen

NİSAN YAYINLARI

48

KİTAP TASARIMI
BÜLENT ERKMEN

KAPAK DESENİ
HAMZAGİL PERDELİK, BERGAMA 08-417

YAZI KARAKTERİ
NEW BASKERVILLE

BASIM İŞLEMLERİ
OFSET YAPIMEVİ

EKİM 1993

PUSULA PRODUCTIONS

5. GAZETECİLER SİTESİ A9/1 LEVENT 80630 İSTANBUL

TEL: (212) 269 47 10 - 269 58 40 FAX: 269 72 50

SEVİM BURAK

B Ü T Ü N E S E R L E R İ

2

PALYAÇO RUŞEN

H İ K Â Y E L E R

Palyaço Ruşen,
Sevim Burak'ın
ölümünden önce yayınlanmamış
hikâyelerini ve hikâye parçalarını içeriyor.
Ekim 1989'da Gösteri dergisinde yayımlanan
"Yalnızlık" dışında, bu metinler
ilk defa gün ışığına çıkıyor.
Sevim Burak'ın "Foto Febüs" ve "Bir Gece Yemeği"
hikâyelerinde (Afrika Dansı, 1982),
kendine özgü montajıyla bir araya getirdiği
"Tavuskuşları ve Kartallar"/"Ekilenler"
ve "Yalnızlık"/"Sır" hikâyeleri
yazarın çalışma yöntemiyle ilgili
ipuçları veriyor.

*Sevim Burak (1931-1983),
Alman Lisesi'nin orta bölümünü bitirdi.
Kitabevi tezgâhtarlığı,
terzilik, mankenlik gibi işlerde çalıştı.
Yaşamında başlıca uğraşı yazarlık oldu.
Hikâye, roman ve oyunlarında,
dil'in sınırlarını zorlayan,
görselliğin ağır bastığı anlatımıyla,
aynı kişilerin ve şeylerin değişerek
tekrar tekrar boy gösterdiği,
çok renkli ve çok sıkı örülmüş
bir dünya yarattı.*

TAVUSKUŞLARI VE KARTALLAR

7

EKİLENLER

15

YALNIZLIK

23

SİR

37

MUT..

49

PALYAÇORUŞEN

61

O MAMI O MAMI BLUE

93

SANATÇI ELBİSESİ

97

KURTLA AVCI

105

AJDA PEKKAN

115

BEKÂR

119

ESKİ ATEŞ

123

SEYAHAT ESNASINDA

127

TAKVİM ALTI YAZILARI

131

PARA KAZANMAK İÇİN YAZILAN HİKÂYE

Ücretsiz PDF Kitap Al - <https://rantey.org>

TAVUSKUŞLARI VE KARTALLAR

Bunların vatani arabalardır; belki de arabada doğuyorlar. Zaten biri kolundan tutup çıkarmak istemiş, çıkaramamış oğlanı arabasından. Fiziki bir kusuru varmış gibi, gaza basıp kaçmış. Bu da yetmezmiş gibi, hep beraber dolaşıyorlar. Peş peşe on araba. Kurtlar gibi... Kafieler halinde geliyorlar...Arabalarında doğuyorlar, arabalarında yürüyorlar, arabalarında nikâhlanıyorlar, arabalarında evleniyorlar...Tebrikler...Tebrikler...Tebrikler...Resim çektirmeler (siz buna resim çekirme mi diyorsunuz ?) bunların hali acınacak gibi. Benim aklıma gelmiyor şimdi fakat yeğenim...Yeğenlerim...Ahmet'le Mehmet var...İkizler...Biri Şişli Etfal Hastahanesi Baştabibiydi. Biri Antalya'da Başsavcı. Deniz kıyısında kâşane yaptırmışlar o sıcakta kolayı böyle bulmuşlar. 12 yaşında kızları kenardan...bu acı hatırayı.....işte onların nikâhtan sonra gittikleri Foto Süreyya idi. Foto Süreyya'daki Ahmet'le Mehmet'in hanımlarıyla verdikleri şahane pozlarını görecektiniz. Resimci oydu. Etekler yere kadar tavus tüyü başka türlü bir fotoğraftı. Sanki

canlı bir tavuskuşu Ahmet'in karısı. Bir kuş....Ahmet'te öyle bir kartal kendi kendinden ayrılmış gibi.....Önü beyaz sadece.....Arkası siyah.....Öyle eldivenlerinin altına pençelerini saklamış gibi.....Gelin güvey resmi diye ben buna derim işte. Daha anlatılacak şeyler bitmedi bu resimde. Biri tam bir kartal öbürü de tavuskuşu uçuşup biribirilerini parçalıyacaklar, tüyler havada uçuşacak, kartal kanatlarını gerecek pırrr....pırrrr...pırrr..o gerginliğin sesi o kanatlarını gererken...Tıpkı **Kuzguncuk Vapur İskelesi**'nde **Boğaziçi Vapuru**'na atılan o kalın halatlar nasıl bir bir gerilip bir bir patt..pat..diye koparsa...bir nikâh fotoğrafına benzediği halde benzemeyecek. İnsanın tüylerini ürperten sesler...Kuşlar, kartallar, tavuslar, akbabalar, siyah ve beyaz güvercinler ve bütün canlı varlıkların sanki o **Kuzguncuk Vapur İskelesi**'ndeki vapur halatından bir bir gerilip kopan ip, halat parçaları gibi gerilip gökyüzüne parçalanarak fırlatılmak istedikleri bir fotoğraf olacak; o kalın halatlar nasıl bir bir gerilip atarsa, koparsa

“paaat” işte öyle bir ses çıkacak; tam bir nikâh fotoğrafinin benzediği halde benzemeyecek...bunu da o canım dekorları Lui Kenz biçimi masasının üstünde daima saç ıslatmak, saçlar taransın diye bir kristal şişe kolonyalı losyonu bulunan **Foto Süreyya Stüdyosu** gerçekleştirebilir. Evet bu karı koca yavrusunun gerginlik...gerginlikten anladıkları ne ki ? Ne olabilir ki ? Bizim **Foto Süreyya**’dan anladığımız, öğrendiğimiz, ders aldığımız işte bunlar....Eski efsaneler, acıklı hikâyeler, inilti ve figan yazılı bir tomar resim...Acıklı hikâyeler...Binlerce nikâh resmine binlerce acıklı hikâye dizilmiştir, inci dizilir gibi, bunlar birbirinin peşine takılır. Acıklı olan o gencecik nikâhlıların başına gelecekler.....O fotoğrafhaneye girerken bütün bu başlarına gelecek binlerce ızdırabı bilmezler – her yanına iğne sokulmuş – **iğneli fiçı** gibi – **iğneli fiçı**’yı da bilmezler – **iğneli fiçı**’dır hayat – sizler ne sandınız ? Beş aşağı beş yukarı **iğneli fiçı**dır hayat.....**Foto Süreyya** bu ızdırabı görür önceden, **iğneli fiçı**’ya aksettirir. Foto Sürey-

ya'daki çocuk resimleri de öyledir. O zaman o çocukları tanımazlar bile; o yavruları görseniz kimini sevimli, kimini hem sevimli hem sevimsiz büyük bir insan şahsiyetine bürünmüş olarak görürsünüz. Kimse tanımaz o zaman bu çocukları...O yavruları görürsünüz fotoğraftan tanımazsınız şimdi onlar büyük adam olmuştur. Kimi sana evini vermiştir, kimi seni yargılıyor, kimi sizin midenizi, bağırsağınızı, böbreğinizi almıştır, gene de onlar da o yavruların kiminde büyü-yünceye kadar, kazık kadar oluncaya kadar başlarına gelecek olayları – o iğneli fıç ı'nın verdiği ızdırabı – i ğ n e l e r i – görür gibi olursunuz.

Foto Süreyya ve Foto Süreyya gibileri:

Foto Febüs Stüdyosu
Tokatlıyan karşısında 272 No. da
Eski yerinden çıkmıştır

daha çocukken onların geleceklerini yüzünden okur, dışarıya aksettirir derin bir ayna gibi.....gözleri kör

eden bir ayna olurdu bu ayna gerçekten olsaydı. –Amiral Bristol Oteli’nin aynası gibi– gerçek olsaydı....bırakın ki gerçekler de başka bir ayna ile yansıtıldığında yüzlerce yıl uzağı görebiliyor-muşsunuz gibi olurmuşsunuz....kalabalık, kalabalık küçük harfler gibi gerçekler de gerçekten çıkar. Kargacıklar, burgacıklar...küçücükler, müçücükler...te uzaklarda...Elleri kolları var hareket ediyorlar ama bize ne..Bizden değil artık onlar...Tıpkı karınca yuvasının ağzı gibi....Kimler var?.....Kimi tanıyabilirsin orada?.....Akrabalarından gelmiş geçmiş büyüklerinden, Paşalar’dan maşalardan....Hepsi eciş bücüş olmuş...Yok say...Ko gitsin olmuşlar...Başka bir dünyada kargacık burgacık olmuşlar bize ne onlardan; istemem koca Paşa’nın bir karınca gibi gelip yanıma beni sokmasını. Zaten gelemmez ki...Benim yanıma gelmesi aylar sürer. Zaman uzamış her şey değişmiş. İşte bir aynaya başka bir ayna ile bakılınca durum böyle zavallılaşır, gerçekten uzaklaşır, hakikat değil makikat değil herkes cüce....Zaman girmiş araya, sen bu tarafta kal-

mışsın onlar öteki tarafta o kadar...İşte ben istemem Paşa'yı...O cüceyi. Ama bu **yeni nikâhlı**'lar aynaya o kadar yakından bakıyorlar ki zaman geçmemiş, yapışmışlar **Amiral Bristol Oteli**'nin aynası gibi bir aynaya bakıyorlar. Nerdeyse burunlarını dayamışlar o kadar yakından ve kocaman kocaman iki burun iki göz. Hiçbir şey görmeyen iki göz neye yarar ki...**Amiral Bristol**'ün **Dolmabahçe Sarayı**'nın ya da **Beylerbeyi Sarayı**'nın aynaları gibi aynalara yakından bakamazsın yanına bile sokulamazsın –yakından bakınca kör olursun çünkü– o kadar ışıklı, o kadar parlak ve o kadar büyük görürsün kendini –suyun içinde gibi aynanın içinde– ışık körü gibi hiçbir şeyi göremezsın – işte bu göremediğin şeyleri sana **Foto Süreyya** gösterir. –**Gerçekleri–eciş bücüşleri–bakar körleri– düşmanları–** tabii gençlik resimlerimizde biz de bakar kör sayılırdık şimdi ihtiyarladık Elhamdülillah.

E K İ L E N L E R

Sevgili Tolga, Bodrum plakalı kartımızı herhalde almışsındır; o günler epey geride kaldı, şimdi gene işteyiz. Eskilerden bir çoğunu göremedik. Enisler’le hiç görüşemedik daha, Aytaç işi değiştirmiş Hisarbank’a girmiş, rehberdeki telefon numarası düşmüyor her halde biliyordur. Onlar şimdi Beylerbeyi’nde oturuyorlar; yerleri de uzak. Eğer uydurabilirsek bu cumartesi bunları bir toplayalım diyoruz. Geçen cumartesi Ayşe geldi yemeğe bize, nikâh günü küplere binenleri anlattı. Fakat hepsi bu üzücü duruma Deniz’in yüzünden uğradılar. Sonunda o akıllı Deniz’in ekildiği aklıma geldikçe yüreğim yağ bağıyor. Bu arada nikâh günü Deniz’e ne kadar kızdığımı söylemeden geçemeyeceğim. Akıllı, kendi kapısında evlendiği gün 10 dakika tepindik diye “intikam alıcam”, “yok şunu bunu yaparım, yok, bunu bunu yaparım” dedi, olacağı oydu. Nikâhta Orhan resim çekiyordu, bir ara Deniz makineyi almış, daha millet yerine oturmadan arka arkaya resim çekti, tam herkes yerini almıştı “bu film bitti” dedi, benim arkadaşlarım çok bozulmuşlar.

Biz o ara işin farkında değildik, çünkü nikâha Nâzım da, ben de çakırkeyif geldik, Nüzhet’le Kemal sabah-tan geldiler. Nazan iyi ki o ara Amerika’daydı bu rezaleti izlemedi. Ben berberden geldikten sonra içmeğe başladım ama, görsen, eve o ara gelen içiyor; Deniz’ler, Fikri falan da geldiler. Bizi nikâha Fikri götürdü. Nâzım’ın da elinde benim elbisemi diken terzi-den arakladığı çan, camdan dışarı sarkmış her arabaya çan çalıp arada bir de erik sallıyordu. Arabada bir kadeh cin ve erik tabağı bulunuyordu. Nikâh Dairesi’ne gittiğimizde herkes salona giriyordu –neyse gittik–oturduk– Nâzım çanı masanın üstüne koymuş–kadın geldi – ayıp bir şey yapan çocuklara sordukları gibi, “ O nedir öyle ” dedi. Nâzım çanı, masanın altına aldı, benim ayağıma da ayakta bastı, sonra da çanı çalmaya başladı. Hali çok komikti. Sonra malûm öpüşme faslı, tebrikler, resim çektirmeler. Sana asıl bunları nasıl ektiğimizi anlatayım. Bir gün önce bavulları Nâzım’ın babaannesine taşıdık, Nâzımların Kalamış’tan evvel oturdukları yere, yolda giyeceklerimiz,

yanımıza alacaklarımız hepsi oradaydı. Nikâh Dairesi'nden çıkınca Kemal'in arabasına bindik. Gaye, Nüzhet, Yavuz (Nâzımlardaki yemekte mevcut sarhoş adam –Palyaço Ruşen– o da resim çekti o gün) Kemal'in arabasının arkasına teneke bağlamışlar, biz o halde Moda'lardan dolaşıp Göztepe'ye geldik. Nâzım'ın anneannesine. **Peşimizdekiler Şükrü** (bizim eşyaları yapan) –bizim yatak odasını ve yemek salonunu yapan– Deniz kırmızı bir **BMW** ile araba dolu, Osman Manizade nişanlısıyla **74 Mercury Cougar**'la Fikri, Yakup, Enis'ler **Mercedes**'le Ali **Baracuda** ile Mehmet **Ralli** takviyeli bir **Carrera** ile Gülnazlar, Oktaylar **Mustang**'lerle hepsi konvoy halinde yola dizilip bekleştiler, gürültü ettiler. Nâzım'ın anneannesinden sonra Kalamış'a gittik, Nâzım'ın annesine, –nikâha geldiler merak etme– Deniz kapıda ötekileri uyarıyordu, “dikkatli davranalım bunların bir programı vardır” diyordu. Kalamış'tan yine aynı kafiyle benim babaanneme geldik, ama her yerde Nüzhet ve Yavuz, Ali (**Baracuda**)

(Baracuda Ali) demek istiyorum. Bizimle yukarı geldiler. Yavuz resim çekiyordu sözde. Ali film çekiyordu (bu numarayı yutmadık Allah bilir içindeki film boştu). Kafile aşağıda bekliyordu yine. Artık beklemekten sıkıldılar kornaları çalıp bağırmaya başladılar. Babaannemin evi Başarlarınkinin çapraz köşesinde, bütün arabaların burnu Bağdat Caddesi'ne dönüktü, Kemal'inki de en arkadaydı. Nâzım önce kızdı bunlara, çok gürültü ediyorlar diye. Sonra Kemal'e (evden gizlice çıkıp Kemal'in arabasına binmiştik bile) "geri gel" "şurdan dön" "solla" "gazla" "şimdi sağa" "şimdi sola" "yavaşla" "şimdi ilk sokaktan aşağıya" diye komutlar verdi. Biz geri dönüp Erenköy köprüsüne doğru gittik. Babaannemin orda bizim önümüzde Şükrü vardı. Arabada sızmış içkiden uyanamamış, o oradan çıkmayınca ötekiler de sıkışmışlar. Şükrü'yü azarlamışlar "senin yüzünden kaçırdık" diye. Nerdeyse üst üste yığılmışlar arabalar Şükrü'nün arkasında. Biz köprüyü geçtik. Nâzım Kemal'e "geri gel" "şurdan dön" "gazla" dedi. Ziverbey'e çıkıp bir mezarlığın

önünde durduk ve de Gaye, Nâzım, ben inip annemin babasının (benim neyim oluyor?) mezarı önünde biraz durduk. Vakit kazanıp geri döndük. Nâzım'ın babaannesine gittik. Yine Erenköy'den geçip, bunların hiçbiri ortada yoktu. Biz eski Borsa'nın yanından saptık. Kapıda indik Nüzhet'e "senin gelmene gerek yok, biz şimdi geliriz" dedik. Nüzhet'le Kemal arabanın burnunu bizim eve doğru çevirip beklemeye başladılar. Kemal ile Nüzhet'e de iyi oldu bunları ekük. Öbür çocuklar için "çok gürültü ediyorlar ctrafa ayıp oluyor" dedik. Ve onlar bizi beklemeye dursunlar bizi Nâzım'ın babaannesi karşıladı. Annesi yoktu. Hemen üstümüzü değiştirdik. Caddebostan tarafındaki yola isimsiz bir araba geldi. Nüzhet'le Kemal görmeden, apartmanın arkasından dolaşıp arabaya atladık. Doğru Havaalanı'na hem de çevre yoluna gelen olursa diye Harem'den Arabalı Vapurla (Hiç binmemiştim) Sirkeci'ye geçtik. Havaalanı'nda yemek yedik. O arada eve telefon ettik. Bir de ne duyalım? Hepsi eve dönüşmüşlar..... Ev boştu, ablasıyla Gaye bizim üstümüz-

den çıkardıklarımızı getirmişler. Ortalıkta kimse yok diye bizim köşke girmişler. Yukarı çıkmayıp arkadan hepsi mantar gibi bitmişler. Bar Amerikan'daki viski-leri alaşağı etmişler. Buzdolabını açmışlar bir şey bula-mamışlar. Nâzım telefonda Deniz'e "15 dakikaya ka-dar evi terketmezseniz ben ordayım" demiş. Tabii ev-de ne yemek var ne bir şey buzdolabı bomboş. Nâzım tekrar telefonda "annem pasta veriyor" demiş onları evden çıkartmak için "yemek istemişler" "acıktık" de-mişler. Sonunda kebabçıya gitmişler. Nâzım (ama hepsini nikâhtan sonra tek tek eve çağırdı, bu saydık-larımı ve soğuk büfeyle ağırladı). Onların istedikleri ortalığı dağıtmak. Biz bunu bildiğimiz halde ne Nâzım'ın ablasına, ne de annemlere akıl edipde "bun-lar kapiya dayanacak dikkat edin evde kimse olmasın" demeyi düşünemedik. Bu işe çok bozulanlardan biri de Ali, gece eve gitmiş, annesine ağlamaklı "bana bu-nu nasıl yaparlar?" demiş ekilmeyi hâlâ yediremedi kendine v.b. v.b.....

YALNIZLIK

Aslında hayat ne güzel ama onun acıları yaşanmasa/aile bağılılıkları kopmasa/eskiye saygınlık yitirmese/tek kelimeyle aile dayanışması bozulmadan hayat güzel/düşünebiliyor musun kızı bana “niye geldin?” dedirtiyorlar/hayat böyle “niye geldin?” dedirtmeden güzel/ ben aslında çok düzenli bir aileden geldim/kavgayı/tartışmayı/küfürü/kötü söz söylemeyi hiç bilmiyorum/düzenli huzurlu bir şekilde asırlarca yaşamış büyük bir aileden geldim/bu güzel yıllar/bunları bilmediğim yıllar benim en mutlu yıllarım annemin ölümüyle son bulmuştu/bu arada abla ile ben iki kardeş kalmıştık/ben daima anacığımın bana verdiği öğütleri kelimesi kelimesine/harfi harfine yerine getirmeye çalıştım/en büyük fark hayat görüşümüzdür/o anacığımın yapma dediği şeyler/ama o annemin öğütlerini dinlemeye, yerine getirmeye, benlen beraber yaşamaya iki yıl dayanabildi/biribirine sıkı sıkıya bağlı olan ellerimiz/onun içinden taşan büyük enerji mi desem/yoksa beklediği yalnızlığa susamış olduğundan mı nedir bilemem/bu kopuş tam

25 yıl sürdü/ablam o sırada evlenmişti ve çocuğu dünyaya gelmişti/o zaman eski mutluluğuma kavuşur gibi olmuştum/kilit gibi bir aileydik/anahtar bir yanda kilit bir yanda/yıllar her şeyi büyötmeye geliştirmeye yeterli/sabırsızlıkla beklediğim kopan bağı tekrar düğönmeye ortam yaratır diye 25 sene bekledim/ama ellerimiz hiçbir zaman birleşmedi/kopan aile bağlarını bu aile tablosunu hiçbir ressam çizemez/

Ana Meseleler

1 – Evlenirken bana haber vermediler

2 – Ve bir sene sonra oğlu oluyor onu da haber vermiyor

3 – Doğan çocuğu 9 aylıkken görebildim

4 – Ben gittim ayaklarına

5 – Son derece soğuk karşılandım

6 – 9 ay sonra bir çocuğu daha olmuş bu da kız

7 – Bunu da eski kiracımdan öğrendim ve tabii ki eski kiracıma çok mahcup oldum

8 – Kocam öldü

9 – Taziyete gelmediler

10 – İki sene sonra lütfen taziyete geldiler

11 – Bir gün kapı çalındı/kapıyı açtığımda ablamın kızı ve kızının kocası ve iki çocuğu geldiler/Aradan yıllar geçti önden yaptıkları yani bana karşı gerçekleştirdikleri ilgisizliği o kadar iyi bilmiş olmalı ki acaba gidersek nasıl karşılanırsınız diye eski kiracıma sormuşlar

12 – Eski kiracım benden aldığı nazik cevabı iletmiş olmalı ki bundan cesaret edip gelmişler demem lazım

13 – Ve öyle diyorum bu cesaretlerine

14 – Sanki ben onlar tarafından ilgi görürmüşüm gibi kapıyı açıp tebessüm et-

tim

15 – Ablamın kızı (kuzinim) o kadar zeki ki bütün hareketlerimi gözlerimin içine bakarak ve tebessümle takip etti ki çünkü eve gidince benden annesine (ablama) bahsedeceğini biliyordum

16 – Oğlanı bir aylıkken görmüştüm şimdi bana getirdiklerinde 5 yaşındaydı/kızı ise ilk defa görüyordum 4 yaşındaydı

17 – Çok şıktılar oğlanın sırtında mavili beyazlı bir tişört vardı/ayağında kasıklarından 4 parmak kadar aşağı kısacık tiril tiril beyaz ketenden pantolon

Bembeyaz bir çorap ve ayakkabı olarak da lacivert beyaz bir laufer giyiyordu/özellikle de ayakkabılarına son derece meraklıydı 5 yaşında olmasına rağmen (bana benziyor tıpkı) küçücük çocuk papuçlarının bağlarını yukarıya doğru

kaldırıp eşit hale getirdikten sonra (aynı ben)

Gayet güzel fiyonk yapmak suretiyle papucunu bağlıyordu/ve o gün evin içinde koşup oynarken çorabı hafif biribirinden farklı olduğu an oyunu bırakıp çorabını düzeltip tekrar oyununa devam ediyor

Zaten oturdukları muhitte bunlara ecnebi çocukları diyorlarmış/kıza gelince giyimi gayet şık başında (anneanne, yani ablam yapmış) beyaz fistodan kenarlı ve kenarları gayet hafif kolalanmış (Laura'nınki gibi) kız katiyen çantasız sokağa çıkmamış/annesi söylüyor yani ablamın kızı/Omuzunda beyaz parlak bir kumaş saten gibi kapitone olarak dikilmiş/çantanın üzerinde gayet cici bir tavşan applike edilmiş ve tavşan da elinde bir havuç tutuyor

Altında da beyaz ketenden pilili bir etek/o çamaşırlarının temizliği/hele külotunun/oturduktan biraz sonra çantasını açtı/gayet cici üzeri bebeklerle süslü bir mendil çıkardı işaret ederek daha da bakın neler var çantasında dedi annesi bana/biraz sonra gayet şık bir esans şişesi ortaya çıktı bana da ikram etti/aman yavrucuğum esansını bitirmeyelim dedim/siz üzölmeyin ben gene yaparım şişemin içine yine su doldururum dedi/ kendisine en çok yakışan diz kapağından bir karış kadar yüksek bir bahar kelebeğı gibi üstünde beyaz üzerine işlenmiş bir Romen bluzu ve hakim yakalı/göğüs kısmı yarıya kadar açık ve sanki zımbalanmış gibi muntazam brode işlenmiş o delikler ve o deliklerden asma filizi rengi yeşille çilek rengi ipek kordonla bağlanmış/galiba

yanlış değilse çünkü şu anda kafamı tam toparlayamıyorum/salona girip oturduğumuzda annesi (kuzinim) beni çocuklarına takdim etti :

Teyzeniz

Kızdan büyük olan oğlan ki o zaman 5 yaşında idi “Anneciğim teyze ne demektir?” Annesi açıklamasını yaparken ben duymamak için odadan çıktım/demek ki çocuklara benden hiç bahsedilmemiş/bu ortaya çıkıyor/benim çocukları (kuzininin çocukları ablamın torunları) tanımam benim evimde oldu/sokakta bir başkasıyla görseydim tanımazdım/çocuklar da beni sokakta görseler tanımazlardı/ve sonra nasıl oldu bilmiyorum/kız yanıma geldi/ben sizi çok sevdim teyzeciğim/siz sakın ölmeyin olmaz mı?/dedi bana/o küçücük eliyle

yanaklarımı sevdi/tabii ben de onu o zaman saçlarını/hep ellerini öptüm/bir saat kadar daha oturduktan sonra gittiler/çocuklar çok güzeldi/çocuklar sevilmeyecek gibi değillerdi/ben bunu bir başlangıç saydım/bir ay sonra ziyaretlerine gittim/böylece çok sevdiğim mutlu aile tablosu yeniden doğdu/çocuklara gidişimin birinci defasında çocukların annelerine çocukken biliyorsun yavrum ben sana da (ne istiyorsun diye sorardım) ama bugün bu çocukları memnun edebilmek için birlikte çarşıya çıkalım/ertesi sabah kahvaltıdan sonra (gerektiğinde o gece güzel ağırlandım) sonra döndü size bir sürprizim olacak çocukların annesi çocuklarına “şöyle sokağa çıkmak istiyor teyzeniz” ses kalinlaşır/katiyen önden söylemez bir şey alınacağı zaman (tıpkı benim çocukluğumda

olduğu gibi) anneciğim ne giyeceğiz diye sormaya başladılar/annesi oğlana dđnerek/oğlum sen asker rengi pantolonunla asker rengi tişortunu giyeceksin ayakkabılar da kahverengi kısacık asker botu asker çorapları bir de nefer şapkası almıştım/onu giyeceksin/kızım sen de anneannenin diktiği bahçivan pantolonuyla beyaz tişortunu ve başına da keten kırmızı şapkanı giy/peki anneciğim hangi papucumu giyeyim? dediğinde/tabii ki lacivert beyaz papucunu/bunun içine beyaz çorap giymeyi de unutma/ikisi birden giyinip şapkaları başlarında olduğu halde/anneciğim hazırız! diye haber verdiler/oğlum sen hazırsın ama kız kardeşinin bir eksiği var/diye cevap verdi çocukların annesi/kızın cevabı burda: anneciğim anneciğim ben zaten anlamıştım/çanta-

mı alabilir miyim diye sormaya gelmiş-
tim ama acaba hangisini alsam diye so-
racaktım dedi/peki hangisini düşünü-
yorsun diye sorduğunda/ben de onu si-
ze soracaktım diye cevaplandırdı/kü-
çük kız aynada kendine bakarak/anne-
si gene kızına dönerek: bu şık kıyafeti-
ne son yaptığım kırmızı boncuklu çanta
çok yakışır deyince/hemen iki elini bir-
den sevinçle çırpmaya başladı/haaa
evet kırmızı boncuklu çanta ne yakışa-
cak ah ne yakışacak 5 yaşındaki kızın ko-
nuşmalarından sıkılmış gibi/işte anne-
ciğim bu kız hep böyledir bir türlü ha-
zırlanamaz diye sinirlendi oğlan/anne-
si dönerek bu sefer oğluna sen bu ko-
nuşmalar için çok küçük yaştasın/eğer
bir kelime daha söylersen kardeşin ve
teyzenle birlikte biz çarşıya çıkarız sen
soyunup ev kıyafetini giyer yeniden biz

gelinceye kadar evde oturur derslerini
çalışır bizi beklersin dedi/anneciğim
ben derslerimi yapmıştım.....

S I R

Hayatın kendisini yaşamak istediğim çok oldu bunları hep yendim ve biz iki kişiydik/ablam bir gün bana artık bu konakta oturamayız dedi/illem de daha küçük bir villa bulalım diye ısrarda bulunuyordu/çıkarız ama konağa iyi bir tamir koyduktan sonra/konağa dönmek şartıyla diye/aynı hat üzerinde bahçe içinde bir villaya taşındık/ben irade gücümünden çok şikâyetçiyim ve emri sanki ondan alıyorum fakat villaya taşındığımız ilk gece/sanki her yere benden önce o giriyor/bu evin tavanları üstüme geliyormuş gibi oldum ve her şeyi ondan öğrendim aslında üzülmedim diyemem/çünkü artık biraz hakikati yaşamak istediğim çok oldu işte o zaman ağlamaya başladım/benim için çok acı bir olay/kendimden bile sakladım/bir doktorla evlendi beni ve villayı bırakıp kocasıyla birlikte gitti işte benim mücadelem/yalnızlığım/bundan sonra daha büyük hız kazandı o kadar gençtim ki her şeyi yapabilecek kuvvetteydim/her şey olabilirdi/ihtimaller çoktu/ o sıralarda bir Paşa'nın oğluyla tanıştım/çalıştığım büroya gelmişlerdi/çünkü ben

anneciğimin ölümünden beri çalışmaya başlamış-
tım/işte o kapıdan giren paşanın oğlunu çok beğen-
dim/özel bir işareti vardı sanki/yüzünde paşa oğlu ya-
zıyordu/Paşa oğlu olduğunu bilmiyordum/ilk sözü
şu oldu/meslek seçimimde bana yardım eder misi-
niz?/ben tabii sevinerek dedim/o zaman bana döne-
rek/ben size üç tane iç içe yazılmış kâğıt uzatacağım
avucumun içersinde/siz bir tanesini seçeceksiniz söz
mü?/diye sordu/ben de “söz”/anlamına gelircesine
gözlerimi iki kez kırıştırdım/

ve avucunun içindeki kâğıtları bana uzattı

“şimdi çekin” dedi

“ben de gözlerimi kapayarak” çektim

“ve kendine verip okuttum”

“kâğıdın içinde –doktor– yazıyordu”

“Ben de bunu isterdim” dedi

“Size gömleğinizin önden düğmeli değil arkadan
bağlı olanı yakıştır” dedim

“O sedef gibi dişlerini gösteren bir kahkaha fırlattı”

“Ama bir şartla onun bağlarını siz bağlarsanız”

“dedi” ve yürüdü gitti

Aradan yıllar geçti/

Bir gün büroda bir fısıltı dolaşmaya başladı/

Bizim servise bir Müdür geliyormuş/

Hem de Amerika’da tahsil etmişti/

Ayrıca çok yakışıklıymış ve gençmiş de/

Bütün bu parlak sözleri işittikten sonra farkında olmayarak düşünceye dalmış olacağım ki/

Bu kadar yeteneği olan Amerika’dan gelen bir kişinin enteresan bir kişi olacağı kanısına vardım/

61 yılının ilk haftasında Umum Müdür yeni gelen Müdürü bizim servise getirip takdim etti/

Aman yarabbi gözlerime inanamıyordum sanki benim ilk büyük aşkımdı/

Yıllar sonra sanki ilk aşkım ad değiştirmiş olarak daha da yükselmiş benim iş yerime Müdür olarak gelmiş/

Bende istemeyerek bir huzursuzluk başladı/

Ve hayret edilecek şey çünkü evli ve bekâr bütün kadınlar

**Benim ilk aşkıma hücum ediyorlar ve
ilk aşkımlı elde etmeye çalışıyorlar/**

Fakat sanki bu kişi bu şahsiyet benim ilk aşkımlı olduğu-
nu biliyormuşcasına kendini bu saldırgan kişilerden
korumasını çok iyi bildi/

Ve bir gün bu kişi ilk aşkımlı büyüklüğü derecesinde
bana yöneldi/

Ve birbirimizi tanıdığımızı ve sevdiğimizi yalnız iki-
miz bildik/

On yıl konuşma diye bir şey yok

Hareketlerle

Eliyle parmağını oynatırcasına hatta biz işaretle ko-
nuştuk onunla dilsizler gibi/

Ve bu etrafa sızıntı vermeden her gün gelişen bir duy-
gu on yıl sürdü

Sonra ben işimden ayrıldım (sebebi maddi) istifamı
vermek üzere odasına gittiğimde

Çok üzölmüştü

Mevkiine çok yaraşan o asil bakışıyla başını

yukarı kaldırıp boynunu yükseltmek suretiyle/

“rica etsem istifanızı yırtmaz mısınız” dedi

/yalvarırcasına gözlerime baktı/

“Ben de bu bir rica değil, sizden geldiği için emir olabilir”/ dedim

O zaman “ herkese emredebilirim fakat sizden sadece ricada bulunabilirim”/dedi “kimse duymaması gerekir”

/Ve benim duyacağım kadar hafif bir sesle/

/Kapısı daima açık dururdu/ve bu konuşmaları yaparken gelip geçenlere (hatta odasına o an iş için girenlere bile) hissettirmeyecek kadar zeki ve tutumu yüksek mükemmel bir kişiydi/

/Ve ben zaten zekâsına hayrandım

/O’nu gören İngiliz falan sanırdı/

/Aslında o da bir paşa oğluydu/yani bir asker oğlu/

“Sizden özel bir ricam olsa acaba kabul eder misiniz?”

“Eğer yapabileceğime inandığınız bir şeyse”

“Memnuniyetle evet”/ dedim

“Ben doktora tezi hazırlayacağım, bana yardımcı olurmusunuz?” diye sordu

Ben de “peki” diyerek cevap verdim/

Ve benim elime şimdi sayısını bilemiyeceğim bir müsvedde tomarı tutuşturdu/ve ben onu, müsvedde tomarını **Redhouse**’u yardımcı olarak kullanmak suretiyle İngilizce olarak (İngilizce bilmediğim halde) yazdım

Ve o yazıyı eline aldığı zaman

/O yazıyı bir tutuşunu görecektiniz/

/O yazıyı beğenişini burada anlatmam imkânsız/

/Sanki bakışlarıyla bana sarıldı/

Beni kucakladı/

/Beni öptü, öptü, öptü

“Tarifsiz derecede mutluyum” dedi “bu bir tek kelime yeterlidir başka ne söyleyebilirim” dedi

/Konuşmamız sayılıdır/ bir tanesi de bu oluyordu/

/Siz benim kitaplara ne kadar önem

verdiğimi bilirsiniz bu kitabın yaprakları benimle beraber sararıp yaşlanıncaya kadar bu eserinizi her an anımsayacağım” dedi/ ben de onun üstüne “Eser size aittir” diye cevap verdim/

/Sonra döndü “şayet yine bir gün istifa etmeyi kat'i olarak düşünürseniz lütfen izinizi kaybettirmeyin”/ dedi/

Düşman gözleri bizi ablukaya alıyordu/ Bütün bu göz ablukası altında bu kadar konuşabildik/

Mesela beni odasına çağırtığında/ ya da benim odama gelişinde bu kadınlar derhal yanına gelirlerdi/yanımıza diyelim/ve yüzünden bir şey anlamak istercesine yüzüne bakıyorlardı/ne konuştuğumuzu ne yönde konuştuğumuzu anlamak istercesine gene yüzüne bakarlar 5 yıl önce iş yerinin **Hilton**’da verdiği yemek davetinde **Hilton şadırvanında** (kendisine çok iyi bir yer bulmasını bilirdi bir direği kendisine

siper edercesine iki kişilik bir masada otur-
muş/çünkü ben Hilton'a o yemek davetine gide-
mezdim/

/Bordo rengi şifonumsu bir elbisem ol-
saydı/

/Ya da sadece kadife giymek isterdim/

/Ya da çok şık ve sempl bir kıyafet düşü-
nüyordum/

/Eğer gitseydim/

/Onu gördüğüm zaman/

/Belki benim hiç yapmayacağımı sandı-
ğı bir hareketle karşılaşabilirdi/

/Her şey belli olurdu/

/O'nu çok özlediğim sevdiğim falan/

/Eğer o gece gitseydim/

/ve o gecedен sonra çok şey değişebilirdi benim için/

/ve buna karşı koymak için o gece benim gücüm yok-
tu/

/bu kadar yorgunluktan sonra

/bunca baskılardan bunca aile terbiyesinden sonra/
/içimde fırtınalar esmesini isteyemezdim/
/O'na karşı duracak kuvveti kendimde bulamazdım
/Gitseydim o gece/bir pelesenk ağacı kadar kuvvetli
olan irademin ve gücümün erimesine mani olamaz-
dım/
/H a y ı r g i t m e d i m
/O gece evde hep O'nu h a y a l e d e r e k d a v e -
tin bitme saatine kadar uyumadım/

M U T

Gene bir hücumu uğrayacağız.

Nerden mi geliyorlar ?

Bilmiyorum.

Genç bir ülke bize saldırıyor.

Ne mi istiyorlar ?

Hiiiç...

Bizi sevmiyorlar

Neden mi ?

Yaşlı olmamız

Bu yetmez mi ?

Ellerinde **T Cetveli** gittikleri günü unutmuş gibi
genç ülke

Evlâtlarımız

Evlâtlarımızın evlâtları

Torunlarımız

Torunlarımızın çocukları olacak nerdeyse

O kadar yaşıyoruz ki bizi tanımıyorlar

Yapıcı olsun diye gönderdik

Yıkıcı geldiler

Evimizi başımıza yıktılar

Ayakları su içinde yaşlanmış yalılarımızı tanıyormuş gibi bu genç ülke hem de yabancıymış gibi şöyle hainane tepeden, koparıp alıcı bir atmaca gözüyle baktıktan sonra –öyle uzun bir bakış ki– bu bakışta kafasının içindeki hainane planı eviriyor, çeviriyor, tartıyor kendi hesabına uydurduktan sonra ancak evimizin kapısını çalıyor onların deyimiyle “mutluluk” teklifleriyle kandırıp, parayı verirken'de “mutlu musunuz?”

Kaç kez kulağımla duydum

Mutlu musun

Mutlu musunuz

Mutlu muyuz

Mutlu mu

Mutlu

Mut

Yahu bırakın şu mut

Vermem evimi

Ver evini

Vermem

Oldu

Ne oldu

Yahu bırakın şu oldu

Hiçbir şey olmadı

Vermem evimi

Yeni düşmanlarım her sabah önümden geçiyorlar

Rap Rap Rap

Asker gibi

Selam!

Selam!

(Eskiden adamlar/ en yüceleri/ Profesörler bile yalnız yürür kendi kendine konuşurlardı/ daracık sokaklarda/ o kadar dar ki/alçaktan uçan bir yarasa bu dar sokakta kendi kendine giden ve konuşan adamlara çarpabilirdi/ bundan önceki düşmanlarımız böyleydi/ bu düşmanlarımızı hürmetle izlerdik/ ya yarınki dersini ve surelerini ezberleyen Medrese talebesi –ya lügat okuyan ve mor kalemi diline götürüp ıslata-

rak yürürken bile elindeki deftere not alarak lügatı takip eden bir mütercimdi.)

Eğer onların yanında yanılıp da ceddinizden bahse-
decek olursanız “benim ecdadım şunlara dayanır”,
“bunlara dayanır” diye ağzınızdan kaçırırsanız genç
ülke sizi alaya alır/ eski fotoğrafinızı aranjman yapan
yeni bir dansöz resmiyle montaj yapar ve gazeteye ba-
sar/ babanızı ve sizi Taht’a çıkarır/ bakarsınız babanı-
zın fesini maymuna giydirip bir Osmanlı pulu ve ya-
nında sizin gençlik resminiz orta kapak olmuşsunuz/
“bu budur” “şu budur” “şu şudur” diyenlere “hayır”
bu şudur” “şu budur” “şu şudur” dersiniz “hayır” “bu
şu değildir” “şu bu değildir” “şu şu değildir” derler on-
lar da size/ siz gene onlara “hayır” “bu şu değildir” “şu
bu değildir” “şu şu değildir” onlar da size....gene ha-
YIR...siz eliniz kalbinizde/eski divana uzanırsınız bir
elinde iğne doktor size yaklaşır “sen hiçbir şeye karış-
ma” “köşede otur” “hiç ağzını açma” “otur keyfine
bak” diye moral verirler/
Moral vermek nedir?

Moral nasıl verilir?

Moral nasıl alınır?

Moral vermek

Moral nedir?

Moral

Mor

Bırakın yahu şu

Mor

(Kimseye zararı olmayan anılarınızdan söz ederseniz
eski çeyiz sandığınızdan selvi biçiminde kesilmiş se-
deflerle

Çeyiz sandığı süsleriyle (o da yoklara karışmış)

Dört ayaklı çiçek yüzlü kuşlarla (o da yoklara karış-
mış)

Armut biçiminde Maşaallah'larla

Hak Tû Alâ Kırmızı Horoz (o da yoklara karışmış)

Firkete oyları biçiminde şekillerle

Maşaallah biçiminde yazılarla

Topalar kubbelerle böyle nereye gidiyorsunuz diye soruyorlar

Oysa biz çocukken o kubbelerin içinde küçük arılar yapmıştık

Bakkal dükkânı ve teraziler de yaptık

Ve orada alışveriş de oldu

Ama şimdi bu küçük arılar da yok'lara karıştı.)

şimdi değiştim

Çok değiştim

Genç kız makyajı yaptım

Eski ihtiyar işi bol elbisemi çıkartıp mini etek giydim
kirpiklerimi rimellettim yanaklarıma elma şekeri allık
yüzüme beyaz taş pudra sürdüm sarıya boyatıp kabart-
tım en diplerini siyah bıraktım mahsus ss olsun di-
ye/içine kıvırttım üstüne mizampli yaptırdım sonra
fn çektirdim üstüne perma yaptırdım gene üstüne
Afro yaptırdım/sonra arslan başi yaptırdım ondan
sonra köpek başi yaptırdım salarımlı kestirdim/son-

ra berbere “kulaklarımı da kestirdim” “kaşlarımı da alın” dedim berber en büyük ve en yetkin bir berberdi kaşlarımı aldı kaşlarımdan sonra “kirpiklerimi de al-
dıracağım efendim” dedim/herkes sustu – **Eko Ya-
tırım reklamı** gibi bir saniye – Yoklar’la konuşu-
rum/susanlardan biri bakmış olabilir/o yan gözle ba-
kışını koparıp sakladım/çaldım da diyebilirim/çan-
tama koydum çünkü konuşma diye bir şey yok benim
için/her şey sessiz ve boş/ ve suskunluktan/başkala-
rından kopardığım sessizlikle başka yerlerde de konu-
şuyorum kendime/içimden zaman zaman/o sessiz-
likten daracık dehlizler ve incecik iplik gibi yollar açıp
bir kısmını da başka yerlere taşıyorum/şüphesiz be-
nim için önemli olan bu boşluklar ve bu boşlukların
kendisi (**yoklar**) ile konuşmayı başardım/Yok’larla
konuşmak için güçlü bir arzu ister/bazı işaretlerle ve-
rilecek ipuçları/hareketlerle (yüz çeşit konuşma ara-
cı ile kendinden bahsetme imkânı/her çeşit kas çalış-
maları/her türlü hareketlerle/taklit etme ihtiya-
cı/ağlama ve ağlama ihtiyacıyla beraber) her iç kas

hareketinin yanında damarların durumuna kanda kan dolaşımına/bedende/renkte/salgılarda yaratılan içten gelen her kelime/kolların/bacakların/kırmıldamasına /araçların yürümesine/bir ordunun rap rap ilerlemesine/çekilmesine yeter de artar bile/konuşurken en yüksek uyarım noktasına ulaşır/kelimenin anlamını binle çarparak büyütür **yOk**'larla konuşurken/o konuşulmadan söylenen acılar da eski acılar da değildir herhalde/öyle yetkindir ki **yOk**'larla konuşan insan/yalnız ağzı ile değil burnu ile de konuşur O/eliyle değil ayağı ile de yazar/

Ben gül bahçemde oturup düşmanlarıma gül veriyorum
burun burunayız

Ben dayanıyorum

Oturduğum şezlong da benim kadar dayanıklıdır

Yerimden kalkmıyorum

Konuşmuyorum da

Sadece gülümsüyorum

Ne istediklerini bilmiyorum

Ben bir gül uzatsam öbek öbek dolu ve azgın bir çiçek olan yabani karanfillere bakıyorlar (köküyle çıkar bu adı karanfiller adı olduğu için toprağıyla kurduyla) üşeniyorum fakat zahmete değer – hemen yanımdan bir tane söküp veriyorum – adı karanfilin kökleri sallamıyor yerlere dökülüyor toprakları – bu sefer güllere bakıyorlar hangisini alacaklarına karar veremiyorlar– böyle ne kadar sürecektir bu bilemiyorum – gayet ciddi beni görmemiş gibi – ben yokmuşum gibi çıkıp gidiyorlar – hiç bahçeme girmemişler gibi...

Ben kedi yüzlü iki renk mor sarı kadifeden yapılmış gibi hercai menekşe koparıyorum koklar diye – O cadde boyu bahçe duvarlarına tırmanan morumsu pembe boru çiçeklerine doğru –

Ben boru çiçeğine koşup yetiş
O geri dön hercaimenekşeyi al
Ben orda yokmuşum

Sen çıkıp git

Gayet ciddi hiç bahçeme girmemiş gibi

Ben koş

Ben yetiş

Ben git

Ben dön

Ben dur

Ben bağır

Ben kokla

Ben SUS

PALYAÇO RUŞEN

Sokağın ağzındaki karanlıktan top patlarmışcasına bir Chevrolet çıktı ve tangur tungur ilerledi – uzun dikdörtgen gövdesi – ön çamurluklarının üstünde 36 model farlarıyla park edecek bir yer aradı – alçaklı yüksekli kaldırımın kenarına sıralanmış bir dizi arabaya tampon takacak bir yakınlıkta yürüyordu – birden durakladı – motoru stop etmişti – bir sarı Alfa Romeo’nun ona bağırdığı duyuldu – bu kaldırımın kenarına sıralanmış – uzun kuyruklu arabaların tersine – iki kişilik küçücük bir yarış arabasıydı – önünde fazladan dört tane farı vardı – kapısının üstünde –**Atilla–Tayfun Ralli Ekibi** yazılıydı – Chevrolet’ye “Robot herif” diye bağırdı “önüne baksana çamurluğumu mahvettin” Chevrolet’nin farları şaşkınlıkla Alfa’nın üstünde parladı – aslında kendisine yardım edecek birini arıyordu – “söndür şu vapur projektörlerini” diye içindekini göremeyerek öfkelendi “manyak herif” diye koşarak arabasından dışarı atladı– bir hamlede Chevrolet’nin yanına geldi elini uzatıp kapısını yakaladı – “çık dışarı aç kapıyı bakalım” diye emretti –

kız gibi uzun sarı saçları yüzüne düşmüştü onları arkaya iterek “çamurluğumu sıyırdın” “beni göre göre üstüme sürdün” diye bağırdı – Chevrolet’nin burnu kaldırımın kenarına dayanmış içine çökmüştü. Alfa “bu araba ile yük taşısan daha iyi” diyerek arabasına atladı bir manevra ile tamponunu Chevrolet’den kurtarmaya çalışarak parkta duran 74 model mavi bir Mercury Cougar’a pencereden “levyeni ver” diye bağırdı “alet yok bende” diye cevapladı Cougar’ın sahibi “aman verme eskimesin” diyerek Alfa bir kere daha motoru çalıştırdı – arabayı kurtarmaya zorladı – olmayınca indi – Chevrolet’nin önüne geçip tamponundan tutup aşağıya doğru itmek istedi – fakat gücü yetmeyecek bıraktı – yine Cougar’a doğru “oğlum yardım etse-ne” diye bağırdı “yoksa taşıt girmeyecek bu parka” 74 Mercury “ne fark eder bırak arabanı buraya, nasıl olsa onları birbirinden kimse ayıramaz” dedi – alayla sonra “atla tüyelim” diyerek Cougar’ın kapısını Alfa’nın sürücüsüne açtı “tüyelim Top Pop’a arabanı sonra gelir alırsın” (yarım saatten beri burnu Atlantik Sinema-

si'nin doğrultusunda sinemadan çıkacak kızlardan birini avlamayı bekleyen Cougar'ın bu küçük kaza kızlardan çok ilgisini çekmişti – (Cougar Bağdat Caddesi'nin en yeni arabalarından) bu yüzden Alfa Cougar'a karşı içinde gizlediği kıskançlıkla onun Top Pop'a gitme teklifine sertçe karşı koydu “hayır” diye sarı uzun saçlarını salladı “bekle öyleyse polis gelir sizi ayırır” diye alay etti tekrar – Alfa, Chevrolet'nin penceresine uzandı sürücüyü görmeye çalışarak “ağzı votka kokuyor” diye yüksek sesle açıkladı şoförün sarhoş yüzünü Cougar görsün diye “gözleri şiş şiş” diye bilgi verdi ama Cougar oralı değilmış gibi başını kaldırıp hiç bakmadı bile – sarhoş herifi görmek için yerinden kalkmadı – direksiyonun başında oturdu – Alfa “herif transa geçmiş” dedi – Cougar'ın sürücüsü kendi kendine konuşur gibi – ilgisiz – “belli ki esrar içmiş” dedi Alfa düşmanını kaçırmamak için sımsıkı tuttuğu kapıyı bıraktı – Cougar “kompleksli herifler bunlar yeni bir araba görmesin gelip hemen çarparlar” diye övünürcesine kontağı açıp kapadı oyun oynarmış gibi –

Alfa heyecanlandı — bir an için başını çevirip caddeye baktı ve sözde Cougar’a emretti “bir trafik polisi alıp gelsene Göztepe kavşağından” – Cougar’sa Alfa’nın sözünü ikinci kez kontak anahtarıyla oynayarak gü-rültüye getirdi – Sonra “trafik polisinin bu akşam işi çok Asyalılar toplanıyor bu gece oğlum onlarla uğraşacak” dedi ve hep motor çalıştırarak durduğu yerde – Alfa’nın sürücüsü yüksek topuklu (yeni moda) çizmelerinin üstünde yaylanarak “benim arabama araba uzmanım Müjdat el sürebilir” Cougar “senin araba uzmanın Müjdat’ı getir öyleyse tamire sokacaksan” “ben arabamı değiştiririm de tamire sokmam” diye Cougar’a çıkış yaptı – yüzünde esrarlı bir ilgi ile Alfa’yı dinleyen Cougar’ın sürücüsü “geçen gün 100 Dolar’a – arabanın arması koptu – getirttim Amerika’dan; bu gece Klüp 33’te Müjdat’a sor” diye cevap verdi – ortadan ayrılmış omuzlarına kadar inen düz siyah saçları, uzun siyah sakalları, küçük çekik gözleriyle lüks arabanın penceresinde üç silahşörlerden Dartanyan’ın çerçeveli resmi gibi duruyordu – sakın ha-

reketsiz..... Alfa hain Cougar'ı süzerek “senin armayı götürseydi görürdün o zaman” dedi – Cougar'ın uzun saçlı sürücüsü “armayı takmıyorum” diye sanki meydan muharebesinde kazanılmış bir madalyadan söz edermişcesine gururla cevap verdi “taksan ne fark eder sanki” diye Alfa bir adımda Cougar'ın yanına gelerek geniş kapısını çekip bir an içine baktı – alayla – “nasıl olsa 74 Mercury Cougar olduğun belli” dedi – gerçekten de arabanın içi dışından daha görkemliydi – Cougar'ın uzun saçlı sakallı sürücüsünün koltuğu yatar bir taht gibiydi (elektrikle hareket ediyordu) arabanın içi yekpare beyaz leoparla çevrilmişti – cam önünden kapı koltuk altlarından (nereden geldiği pek bilinmemekle beraber) arabanın arka kanepesinin arkasındaki bir aralıktan – direksiyonun önündeki tek koltuktan – bu tek koltukta gizli tek dehlizden – sağ köşedeki bir oyuktan – ön pedalların altından – ön pedallar daha da şaşırtıyordu insanı – ayak konan yerin ta dibinden adeta serilmiş yerde yatan Gilbert O'Sullivan'ın ipeksi sesi geliyordu – benzin lam-

basının üstünde kalkışlarda ve süratte yanıp sönen
Lütfen kemerlerinizi bağlayınız

ON TAKE - OF AND LANDING

SAFETY ATTITUDE

EXITS

direksiyonla sürücünün arasında alışılmamış bir uzaklık vardı – arabanın ölçülerine göre sakallı sürücü Mercury Cougar'ın ön tarafında – orta bölümünde – ama biraz yandı –

IN FRONT OF

IN THE MIDDLE

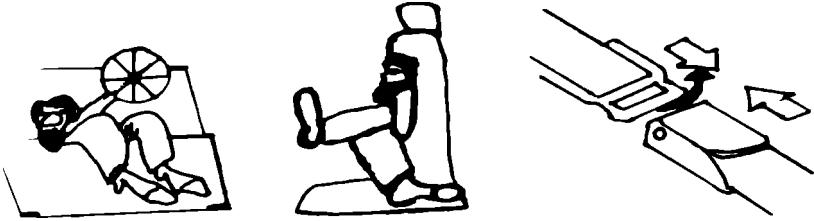
AT SIDE

aradaki uzaklıktan ötürü ufak tefek cılız bir çocuk gibi duruyordu – hiç değilse Cougar'ın sürücüsü arabanın büyüklüğü yüzünden cüce görünmeye mahkûmdu – Alfa'nın sürücüsü “amma da rezalet ha” diyerek Cougar'ın kapısını kapatırken sertçe: “direksiyon da altın kaplama mı” diye sordu – “sadece ortası” dedi Cougar kontağı çevirdi

FASTEN SEAT BELT

“ben Top Pop’a gidiyorum” dedi

Mercury Cougar kahraman pozuyla başını caddeye çevirdi ve hızla ileri fırladı. Nis Pastahanesi’nde oturanlar 74 Cougar’ın kalkışını izlediler hayranlıkla – Alfa’nın sürücüsü “sonra Fenerbahçe’ye gel” diye bağırdı – fakat sözleri Cougar’ın 301 beygir gücünün gürültüsünde kaybolup gitti –

Polis Atlantik Sineması’nın kapısından bir dizi arabanın yanından geçerek olay yerine baka baka ilerledi. Giysileri yeni, düğmeleri parlatılmış, belinde tabanca-sı, yanında sallanan copu kalıplı kıyafetli bir polisti bu. Yüzüne doğru hafifçe yan yatmış şapkasının altında gülümser gibi yuvarlak yanakları, beylik pos bıyıklarıyla insalcıl bir tipti. Fakat üniforması yüzünden üstün-

den atamadığı o resmi havasıyla (şapkasıyla) cakalı cakalı yürüyerek Alfa'nın yanına geldi. Tamponu takılan arabanın sahibi sen misin diye sordu; olayı izleyen bir dizi arabanın içinden Ferrari 365 GT'nin sürücüsü atıldı "memur bey onlar kendi aralarında anlaştılar" dedi. "Olmaz bilirkişi çağırdınız mı" diye sordu polis. "Ama çarpan araba haklı çünkü sağı solu tutmuyor ki" diye alay etti Austin Maxi. Aman sert davranmayın adama çok yoruldu arabayı kullanırken diye ekledi. GT Ferrari, Austin Maxi'nin sürücüsünü destekledi "kolay değil çok uğraştı bu kazayı yapmak için" gülüşmeler oldu. Arkadan bir ses "herif transa geçmiş dalgasına taş atmayın" Chevrolet farlarını söndürmüştü gerçekten de rüya görüyordu

Bağdat Caddesi'nde koşuyordu

10 yıl önce

Kafasını bilincini ve vurucu gücünü kullanan uzun nefesli standart Amerikan arabalarından üstelik de Monza yarış tipi

Yalnız Bağdat Caddesi'nde gezerdi

Göztepe'den geri döner

Çünkü o Göztepe'den ilersini Bağdat Caddesi saymazdı

Şimdi de o dünyaya boş veren haliyle

Arabanın altından çıkmış bir düzine U.S.A. Tiger pabuçlu ayaklar...

Şutlar

Tekmeler

Frikikler

Ve

Kayıtsız

Divan Pastahanesi'nin önünden koşarak

Vınnn...

Sonra bir fren

Geri döndü

Noter Sokağı'na girdi

Noter Sokağı'ndan Kantarcı Rıza Sokağı'na

Oradan da karşı sokağa geçti

Kaldırıma çıkıp oturdu

Derin bir düşüncesi varmış gibi

Sigarasını içmeye başladı
Sırtını karanlık bahçe duvarına dayadı
İki tekerleği eğri duruyordu
Kendini bir ilerideki kaldırıma çekti
Ön tekerlekleri düzelmişti
Sigarasını attı
Oturduğu yerden üstünde neonla **Chanelle** yazısı
bulunan – göğün yarısını kapatacak kadar büyük
– devasa **Eflatun Yumurta**’ya baktı – rüzgârda
sallandıkça gök hafif hafif inip çıkıyormuş gibi
Sokak ne de olsa biraz tuhaftı
Devasa bir yumurtanın altında
Caddeye baktı
Bu kez kırmızı **A’Jardine** kocaman yazıyı gördü
Birkaç metre ilerde **Moby Dick**
Kırmızı Saray’ın teras katında yapayalnız
Ne yapıyordu acaba
Okyanustan çıkıp
Kendini bu tür reklamlara kaptırarak
Kırmızı bir karanlığa gömülüp uyuyor muydu?

Özellikle geceleri

Aptal

Aptal

Kırmızı balinadan bana ne

O an bir **Alfa Romeo**'nun sarı projektörleri gözünü aldı

Küçücük bir **Alfa**

Sokağa saptı

Arkasında bir **LTD Brougham**

Sanki kanatlarını açmış **Alfa**'yı kovalıyor gibi

O da sokağa saptı

Farlarını söndürdü

Yavaşça penceresinin camına vurdu

Pısst...pısst... diye fısıldadı

Ne tuhaf

Onun korkusu yok

Şakası da ciddi gibiydi

Alfa karanlıkta farkına varmadan yanından geçti

Geride hafif egzoz gürültüsü bırakarak sokağı aştı

Arkadan LTD Ford çıktı
Büyük bir kurşun gibi onu sıyrarak geçti
Gaza bastı
Arkadan Ford'a yetişti
Ve ileriye savurdu
Ford LTD yarım perende attı
Sanki havada gülüyordu
Bir çocuk gibi
Sonra yere düştü
Kızdı
Ford LTD'nin üstünden geçti
Bir ileri geriyle onu teneke haline getirdi

Atlantik Sineması'nın önünde bir dizi araba merak dolu bakışlarla Chevrolet'yi izliyorlardı – yarışa gidenler dönmüşler – biraz evvel kaçanlar kendilerinin yerlerine başkalarını göndermişlerdi sanki – hepsinin gözü Chevrolet'de idi – Chevrolet'nin başucuna bir Opel Cadett yanaştı “herif Carmenchia'yi

haklamış sonra da tymeye kalkmış” diye duydum
“Tanju söyledi”

“Yok yahu” dedi Malibu “Alfa’ya tampon takmış” Ferrarri 365 GT “deminki durumu niye bozdunuz” diye alayla sordu; “niye birbirinden ayırdınız arabaları” “ağır ol oğlum” diye cevap verdi Austin Maxi’nin sürücüsü “bu arabaya böyle laflar söylenmez kibar konuşmasını ğren”

Fakat asıl düşman o değildi

O sürüyü terk etmişti

Ethem Efendi Caddesi’nde köşküne çekilmişti

O, Ford Mach I’in çıkmasını bekliyordu

Beklediği olacaktı

cn alacaktı

Bilinmez ki...

O’nun gözlerini grdğu zaman ne yapacak acaba?

(Palyaço Ruşen Medrano Sirki’nde çalışırken izleyiciler Ruşen’in gözüne atılan yumruğun defalarca tek-

rarlanmasını isterler, alkışlarmış. Ayrıca bu numarayı çok seven izleyiciler Ruşen'in göz yuvarlağının aylarca tersine dönmesini – güneş tutulması gibi bulutlarla kapanıp – karanlığa girmesi – başka bir dünyaya bakması – tekrar buluttan çıkması – aydınlığa dönmesi – bize bakması – izleyenlere – son bir kere daha tutulması – yani tekrar karanlıklara dönmesi ve başka bir dünyaya bakması istenirmiş ısrarla – Medrano Sirkisi'nin 20 yıl önce gelişinde bu numarayı yapan Palyaço Ruşen'den bazı veletler annelerinin de eteğinden çekerek Palyaço Ruşen'in gözkapağını açtırıp kendilerine baktırmalarını isterlermiş – Palyaço Ruşen gözkapağını parmağıyla açıp göz siyahlarını yuvarlak iki küre gibi döndürürdü para kazanmak için – patlayan gözün altından her akşam bir yenisi çıkardı – bu gözleri nerede saklıyordu diye soruyordu Karaca adında küçük bir çocuk)

“Palyaço Ruşen hepsine düşman
Hepsinin yolunu kesiyor
LTD’nin
SL’nin
GT’nin
İrili ufaklı araçların
Caddede yürüyen
Koşan
Tekerleklerin
Peşine takılıyor
Fakat asıl düşman ondan kaçıyor
Geceleri Ankara Asfaltı’nda dolaşıyor
Tren yolunun arkasına saklanıyor
Dikenli bir hayvan gibi
Tünel geçitlerinde nefes alıyor
Boyü iki insan boyunu aşılıyor
Bağdat Caddesi’ne dikine inen bütün sokaklardan
Daracık incecik yollardan arabaların önüne çıkıyor
Kırmızı bir duman gibi
O isterse bir anda bir sürüyü parçalar yer

İsterse onları azar azar kovar

Diye

kendi kendine düşündü

Efsane gibi

Bir kişi

Bir sürüyü yesin!

Caddenin kimin olduğunu hiç düşünmüyor

Tek başına dolaşıyor

Caddedekileri saldırıp yiyor

Ben

Diye kendi kendine konuştu Palyaço Ruşen

Ben

Bense açlıktan yerim

Kötü bir düşüncesi varmış gibi kendi kendine güldü

Ben

İki çocuğumu yedim

Onlar bunu anlamadı bile

Oysa laf söylemek istiyordu Ford Mach I'e

Ayağa kalktı

Sonra oturdu

Sonra

Yana yattı (devrildi)

Sonra

Arka üstü

Döndü

Kollarını açtı

“Bağdat Caddesi’nin zengin gerdanlıkları iki yanından akıyor

Palyaço Ruşen’i aydınlatıyordu

Altından bir deniz onu kaldırıyor

Bağdat Caddesi’ne doğru götürüyordu

Bağdat Caddesi’nin gerdanlıkları her iki sahili de aydınlatıyordu

Fakat arka taraf?

Arka sokaklar

Karanlıktı

Bağdat Caddesi’nin takıları (ışıkları)

Sokakların sadece önünü aydınlatıyordu

Sokakların arkası bütün öbür sokaklar gibi karanlıktı”

Palyaço Ruşen yavaş yavaş arabanın biçiminden sıyrılıyormuş gibi suya dalarcasına karanlığa indi – Palyaço Ruşen’in yer değiştirmesi – suyun arabayla yer değiştirmesi – her şeyle her şeyin yer değiştirmesi – Palyaço Ruşen’in yaşantısı sonunda saçmaya doğru yol alır gibi...

Tepede yusuvarlak tepsi gibi saçma bir ay asılıydı – Palyaço Ruşen durduğu karanlıktan bir ayın içine doğru yürüyormuş yer değiştiriyormuş gibi ayla – o koskocaman tepsi biçiminde yusuvarlak ayın altında **Ford Mach I** duruyordu – kımıltısız gövdesiyle dimdik – **kral** gibi – biri **soytarı** gibi bir çift bunlar – aynı paraleli izleyerek giden – gene de ayrı birbirinden – Palyaço Ruşen bir iki geniş adımla **Ford Mach I’e** yaklaştı (dimdik gövdesiyle uyuyor gibiydi – ya da uyuyor gibi hesaplı hareket ediyordu) – Palyaço Ruşen’in yaklaşmasını bekliyormuş gibi sokağı gürültüye boğarak geri çekildi – sanki kendisine doğru yaklaşıldığını hissederse kaçıyordu – gene uyuyormuş gibi – farlarını söndürmüştü – direksiyonun

altında kalan sarımtırak bir ışık dikdörtgeni görünüyordu sadece – bu da **Mach I**’in saati görebilmesi içindi (kendisi içindi herhalde) Palyaço Ruşen **Mach I**’in soğuk kapı demirine hafifçe dokunarak onu uyandırmak ister gibi “bütün a r a b a l a r **Altın Raket**’in önündeler” dedi – Mach I’in geride, görülmeyen, karanlık, girintili çıkıntılı bir ağız boşluğundan öksürdü – ya da göğsünün, kaburgalarının altından gelen kötü bir makine sesiydi bu – birden sarımtırak ışık dikdörtgeni de kayboldu – sadece ön camına siperlik gibi asılan beyaz **Ford Mach I** yazısı kaldı – harfler karanlıkta bile seçiliyordu – Palyaço Ruşen gözlerini tedirgin kırpıştırıp aralıksız yazıya bakıyordu – Mach I’le dostluk kurmak bir hayaldi – Mach I uzakta değildi şimdi karşısında duruyordu – fakat biraz önce Palyaço Ruşen’in kendisine doğru gelmesinden tedirgin olmuştu (tam demin Palyaço Ruşen’in düşündüğü gibi, Mach I sanki kendisine doğru yaklaşıldığını hissederse kaçıyordu) birden Mach I’in arka panjurundan bir tıkırtı geldi – Palyaço

bir an için tıkırtıyı dinledi yüzünün kasları gerilmiş dikkatini tıkırtının geldiği yere yöneltti ve buldu – tıkırtı, Mach I’in sırtından başlayıp aşağıya kadar inen (Mach I’e Milattan önce yaşayan testere kuyruklu bir canavar bir **dinozor** görünümü veren et rengi – kırmızı panjurlarının altından – özellikle arka penceredeki panjurlarının altından geliyordu) Mach I parmaklarıyla o pencereye vuruyordu sanki – “O’nu bir kerecik görebilsem” diye Palyaço kendi de farkında olmadan Mach I’in arka panjurlarına uzandı – çünkü Mach I’in sürücüsünü hiç kimse görmemişti – Mach I’in sürücüsünü tam anlamıyla gören hiç kimse yoktu – Mach I’in bütün özelliğinin bu olduğunu söylüyorlardı – Mach I’lerin sürücüleri kendilerini hep bir parça geride tutarlardı – direksiyonda görünmezlerdi “direksiyon geride **V8 Model**” diye açıklanıyordu – Palyaço hiç değilse siyah deri eldivenli iki el görebileceğini kurmuştu – çünkü direksiyonu yönetmek için gerekliydi bu eller – boynunu eğik tutarak bir süre pencereden içeri baktı – gözleri arabanın

karanlığına ne denli alışırsa alışsın Mach'ın ellerini göremiyordu – Mach I karanlıktan oyulmuş araba biçiminde bir çukura – bir araba boşluğuna benziyordu

Mach I panjurlarını tıngırdatmasa Palyaço Mach I'in gerçek olduğuna bile inanmayacaktı nerdeyse

bu yüzden Palyaço'nun kulağı en ufak bir tıkırtıdaydı – yaslandığı arka pencereden yavaşça çekildi tıkırtı başka bir yerden geliyordu – belki kelebek camlarının birinden – Mach I'in omzu hizasından cama vurması daha olağandı çünkü –

o camlardan birine Mach I'i görmek umuduyla eğildi

Mach I orada da yoktu – karanlıkta gözlerini kırptırıp onu düşlemenin bile hayal olduğunu aklına getirdi – Mach I belki de ona hiç görünmeyecekti

çünkü Mach belki de insanlara, bilgilerine toplumdaki yerlerine – sınıflarına – zenginliklerine

hayatta başarılı olup olmadığına – giderek başarının büyüklüğüne küçüklüğüne göre görünüyordu (bu da yeterli değil) insanların toplumdaki yerlerine, aile durumlarına, mutlu olup olmadıklarına hatta

sağlık durumlarına (bu da yeterli değil) fiziki yapılarına dolayısıyla dış görünüşlerine (bu da yetişmez) iyi giyinip giyinmediklerine – paltolarının biçimine göre görünüyordu hatta Mach I kendini göstermekten çok belki de Palyaço Ruşen’i görmekten çekiniyordu (kim bilir belki Palyaço mahcup olmasın diye) oysa belki Palyaço Mach I’i caddede birçok kez görmüştü (belki Ford Mach I’e benzer bir tarafı yoktu – ama gene de Ford Mach I olduğuna inanmıştı) hep böyle olurdu zaten – şimdi de karşısındaki bir boşluğun bir araba hayaletinin Ford Mach I olduğuna kendi kendini inandırmaya çalışıyordu (herhalde isteyen istediği gibi görebilirdi Mach I’i – Palyaço’nun özel bir derdi olarak değil – toplumu ilgilendiren bir sorun olarak – çünkü Palyaço’ya Mach I’i ilk gösteren başka birisiydi “demin Fenerbahçe’de **Altın Raket**’in önüne park ettiğini gördüm” diyerek çocuksu bir benzetme yapmıştı) hiç olur mu o kadar basit mi her şey? Ford Mach I o kadar kolay mı? Fenerbahçe’de başkalarıyla birlikte park edecek onlarla alt alta üst üste – içli dışlı –

hiç olur mu?... Ford Mach I'i **Mustang 321**'lerle karıştırıyorlar hep o da karıştırmıştır belki Palyaço'ya bunu söyleyene de Mach I'i tanımayan biri söylemiştir o da Ford Mach I'i **Mustang 321**'e benzetmiştir – gerçekten de modeller birbirinin aynı gibi – ama tam aynı değil ya – Palyaço'ya bunu söyleyen Ford Mach I'le **Mustang 321**'in tam tamamına aynı olmadığına dikkat edememiştir – sonra da **Ford Mustang**'in Ford Mach I olduğunu iddia etmiştir “O Ford Mach I değil Ford **Mustang 321**” diye inat etiklerinde bile inanmamıştır Mach I olduğuna yemin bile etmiştir.... Ford Mach I caddede kendisine bakanlarla böyle oynar, peşine düşenleri böyle şaşırtır... Palyaço Ruşen gene de sonunda Mach I'le konuşmak fırsatını yakalamak için arabanın karanlık boşluğundan ayrılmıyor Mach I'in çıkıp kendisine görüneceğine safça inanıyordu Mach I sanki onu çağırıyor parmaklarıyla bir yere vuruşunu Palyaço buna bağlıyordu – bir an Mach sanki parmaklarıyla ön pencereye vuruyordu – Palyaço ön pencereye yöneldiği sırada – sanki

Mach I ön pencereden arka pencereye sığıyor arka camlara vuruyordu – Palyaço arka pencereye yönelince – ön cama vuruyordu – Palyaço camdan içeri sarkıp Mach I’i arıyor – Mach I sanki arabanının içindeki gizli bir bölmede saklanıyor – parmaklarını bu bölmenin demirden sathına çekiç gibi vurarak madeni sesler çıkarıyordu ama bu da çok sürmüyor çekiç sesleri uzaklaşıyor kaybolarak çok derinden (Palyaço’ya yol göstermek istercesine uzaktaki binaların içinden geçerek sinema salonuna girerek – inleme sesleri gibi – belki de filmin içinden kim bilir? – kesik kesik devam ediyor – fakat bu kesik kesik ağlamalar – inlemeler de sinemanın içinden çıkarak uzaklaşıyor – uzaklaşıyor gene kayboluyor Palyaço çocuksu bir duyguyla sanki yalnız kalıyor ve tıkırtının başlamasını heyecanla yeniden bekliyor ve ön pencerede tıkırtı yeniden başlıyor ve sonra yan pencerelere de atlıyor – Palyaço hep tıkırtıyı kollayarak tıkırtı ile kendisi arasındaki mesafeyi hiç kaybetmemeye çalışarak eğilip bükülerek bir süre Mach’ın etrafında dolanıyor

- Mach I bu arada devamlı parmaklarıyla camı tıkırdatıyor – Palyaço başını camdan içeri uzatınca tıkırtı dışardan geliyor – dışarı bakınca içerden geliyor
- Palyaço yine içeriye yetişirken Mach I kaportayı yumrukluyor – Palyaço kaportaya koşarken Mach I içerden cama vurmaya başlıyor bir süre sonra Mach I içerden camı tıkırdatınca Palyaço dışarı bakıyor
- Mach I kaportaya vurunca – Palyaço cama yetişiyor – bu kez Mach I hem camlara hem kaportaya hem kapılara birden vurarak Palyaço’ya kızgınlığını belirtiyor fakat Palyaço’nun dört yere birden yetişemediğini görerek kızgınlığı geçiyor – sakinleşiyor (ve belki de seviyor) yeniden ön camı tıkırdatmaya koyuluyor bu kez Palyaço sırf inat olsun diye yerinden kımıldamayıp hareketsiz put gibi duruyor – bu kez Mach I de arka pencereye vurmaya başlıyor – Palyaço iki pencereye de gitmiyor Mach I bu kez dört pencereyi de yumrukluyor Palyaço’nun inatla durup kımıldamadığını görünce hırsla arabanın camlarını kırıp parçalayarak dışarı fırlayacakmış gibi oluyor – kelebek camları aç-

lip kapanıyor – ama bu da çok sürmüyor – Mach I gene sakinleşiyor gürültü gene bitiyor daha doğrusu uzaklaşıyor – çok derinden inler gibi sesler duyuluyor – kesik kesik ağlamalar – inlemeler yineleniyor – sonunda çok çok uzaklaşarak kayboluyor – Mach I gene sanki parmaklarıyla ön pencereye vuruyor – Palyaço ön pencereye yöneldiği sırada sanki Mach I ön pencereden arka pencereye sığıyor – arka camlara vuruyor – Palyaço arka pencereye koşunca ön cama vuruyor Palyaço camdan içeri sarkıp Mach I’i arıyor Mach I sanki arabanın içindeki gizli bir bölmede saklanıyor – parmaklarını bu bölmenin demirden sathına çekiç gibi vurarak madeni sesler çıkarıyor ama bu da çok sürmüyor çekiç sesleri uzaklaşıyor uzaklaşıyor kaybolarak çok derinden – uzaktaki binaların içinden sinema salonuna girerek – kesik kesik inleme sesleri – Belki de filmin içinden kim bilir? – devam ediyor – fakat bu kesik kesik ağlamalar inlemeler de gene uzaklaşıyor uzaklaşıyor kayboluyor Palyaço çocuksu bir duyguyla sanki yalnız kalıyor ve tıkırtının başlama-

sını yeniden bekliyor ve ön pencerede tıkırtı yeniden başlıyor ve sonra yan pencerelere de atlıyor Palyaço hep tıkırtıyı kollayarak tıkırtı ile kendisi arasındaki mesafeyi yitirmemeye çalışarak eğilip bükülerek – bir süre Mach I'in etrafında dolanıyor – Mach I bu arada devamlı parmaklarıyla camı tıkırdatıyor Palyaço başını camdan içeri uzatınca tıkırtı dışardan geliyor – dışarı bakınca içerden geliyor Palyaço yine içeri yetişirken Mach I kaportayı yumrukluyor – Palyaço kaportaya koşarken Mach I içerden cama vurmaya başlıyor – bir süre sonra Mach I içerden camı tıkırdatınca Palyaço dışarı bakıyor – Mach I kaportaya vurunca Palyaço cama yetişiyor – bu kez Mach I hem camlara hem kaportaya hem kapılara birden vurarak Palyaço'ya kızgınlığını belirtiyor fakat Palyaço'nun dört yere birden yetişemediğini görerek kızgınlığı geçiyor (ve belki de gizlice seviniyor) sakinleşiyor ve yeniden ön camı tıkırdatmaya koyuluyor – bu kez Palyaço sırf inat olsun diye yerinden kıınıldamayıp put gibi duruyor – bu kez Mach I de arka pencereye vurmaya başlı-

yor – Palyaço iki pencereye de gitmiyor – Mach I bu kez dört pencereyi de yumrukluyor – Palyaço’nun inatla kımıldamadığını görünce arabanın camlarını hırsla kırıp parçalayarak dışarı fırlayacakmış gibi oluyor – kelebek camları açılıp kapanıyor – ama bu da çok sürmüyor – Mach I sakinleşiyor – gürültü yeniden bitiyor – daha doğrusu uzaklaşıyor uzaklaşıyor çok derinden inler gibi sesler duyuluyor kesik kesik ağlamalar inlemeler – Belki de filmin içinden kim bilir? – kayboluyor Palyaço çocuksu bir duygu ile yalnız kalıyor ve tıktırtının başlamasını heyecanla yeniden bekliyor.....

“Bu araba geçen sene Luna Park’ta numara yapıyordu” dedi Tanju sesi yumuşacıktı eğlenceli bir şey anlatan adamın keyifli ses tonuyla çevresindeki kalabalığa doğru “bu arabanın her tarafı sökülüp yeniden takılır” dedi ve elini Chevrolet’nin kapısına uzatıp yakaladı – ispat etmek için tuttuğu kapıyı çekerek çıkardı

– büyük bir kahkaha koptu..... Chevrolet'nin kapısı yerde duruyordu..... Palyaço Ruşen izleyicilerinin karşısında arabasının düşen kapısını kapıyor – öteki kapı yere düşüyor – koşup kapıyı yerden alıyor onu yerine takınca bu sefer öbür kapı yere düşüyor (bir adam çağırıyor yorgun bitkin bir adam) iki kapıyı birden kapıyorlar bu sefer arabanın tavanı havaya uçuyor arabaya girip oturuyor – motor stop ediyor – arabadan iniyor kaputu açıp motora bakmak isterken radyatörden su fışkırıyor radyatörün ağzını eliyle kapıyor – bu sefer sular egzoz borusundan çıkıyor – egzoz borusunu çekip çıkarıyor ve gidip şoför mahalline yerleşiyor – bu kez lastik patlıyor araba kış üstü yere oturuyor – iniyor tekerleği değiştirmek için krika takıyor – bu sefer araba devriliyor koşup iki adam çağırıyor (yorgun bitkin iki adam) arabayı kaldırıyorlar – ters çeviriyorlar – içinde bir şey arıyorlar – Palyaço bağılıyor arabayı tekrar yüzüne çeviriyorlar – Palyaço krikoyu takıyor – tekerleği yerine koyuyor ve yeniden koşup şoför mahalline kuruluyor – motoru işletiyor yeniden yola ko-

yulurken korna takılıyor – bu kez kornayı susturmak için ceketini çıkarıp kornayı bağıyor – uğraşıyor uğraşıyor susturamıyor – en sonunda küfür ediyor korna susuyor gene geçip şoför mahalline oturmak istiyor oturuyor – direksiyon çıkıyor elinde kalıyor – direksiyonu yerine takıyor – motor tekrar stop ediyor arabadan iniyor koşup üç adam çağırıyor (yorgun bitkin üç adam) arabayı itiyorlar itiyorlar itiyorlar – araba çalışmıyor – gene şoför mahalline geçip oturmak istiyor bu kez araba kendi kendine hareket ediyor – Palyaço Ruşen arabanın peşinden koşuyor yorgun bitkin üç adam da arkasından koşuyorlar – zar zor arabaya atlıyorlar – bu kez benzin bitiyor tekrar şoför mahallinden yere iniyor üç yorgun adam da iniyor – onları benzin almaya gönderiyor – kaputu açıp içine bakıyor motor çalışmaya başlıyor üç adam sürünerek geliyorlar – benzin döküyor gene şoför mahalline geçip oturuyor – üç yorgun adam da sürünerek arabaya biniyorlar – kontağı çeviriyor araba infilak ediyor.....

O M A M I O M A M I B L U E

Hastaneden çıkar çıkmaz O'nu aramak geliyordu
içimden/ONU.../Beni hastaneden alan kimse
olmadığına göre beni kimse tanımıyordu/Ölümün
kenarından gene kurtulmuştum/Kolumda Üniversi-
te diploması gibi bir epikriz kâğıdı/Daha ölme-
yeceğim yazılıydı/ Hiç değilse neden ölebileceğim
yazılmıştı/ İstersem bu süreyi uzatabilirdim/ İster-
sem kısaltabilirdim/ Çantamın içinde kalp ilaçları,
iğneler, ameliyattan artan morfinler, naylon tüp bo-
rular, kalbime çengellenen o oltanın ucundaki met-
rolarca borulardan –Bir kısmı artmıştı/Onlarla ne
yapabilirdim ki/ancak ip gibi boyuna geçirip kendi-
mi asardım istersem/Ama henüz hastanenin kapısın-
dan çıkmamıştım/Belki O gelir diye hastanenin yüz-
yıllık havuzu ve içinde nilüferler (Bezmi
Alem Vakıf Guraba Sultan) gibi bir ismi var-
dı. Bu hastanenin–Belki o da gözüme öyle gözükü-
yordu aslında/Haseki Hastanesi 2 inci kat Kardiyoloji
Servisi No 17 numaralı yataktı/çok iyi hatırlıyo-
rum/Sedyeye koyup asansörlerden zemindeki ame-

liyathaneye indirdikleri/Şehir cereyanı kesilmişti
tam kalbimin filmi çekilirken poz bozulmuştu/Yeni
film takıp resim çekmek için 45 dakika beklemişlerdi
fotoğrafçılar gibi zavallı usta doktorlar/Gayet kesin
hatırlıyorum/Acı da çekmiştim/Kesip biçmeyle yürü-
rüyen bir iyileşme birden durmuştu /Belki şehir cere-
yanı bir hafta gelmez ve ben ölürdüm makineye bağlı
olarak/Baüa/Fakat bu bir şey ifade etmiyor/çünkü
öbüründe de yatmıştım/Vakıf Sultan Bezmi
Alem'in bahçesindeki yüzyıllık nilüferli havuz ger-
çekti/Hatta içinde kırmızı kavanoz balıkları düşün-
celi düşünceli kafa kafaya vermişler gibiydi/arala-
rında o beyazlar giymiş gelinlik elbiseli
balık süzgün süzgün kuyruğunu

SANATÇI ELBİSESİ

Lacivert ve erguvani ve kırmızıdan ince dokunmuş esvaplar ve Harun için mukaddes esvaplar yaptılar – Altın lacivert ve erguvani ve kırmızı ve bükülmüş ince ketenden yaptı ve altını ince levhalar halinde dövdüler– ve lacivert ve erguvani ve kırmızı ve ince keten arasına üstat işi olarak işlemek için teller kestiler – Onun için birleştirilmiş omuzluklar yaptılar iki ucundan birleştirilmişti – ve kendi üzerinde olup onunla bağlanan hünerle dokunmuş şerit kendisinden ve onun işi gibi altın lacivert ve erguvani ve kırmızı ve bükülmüş ince ketendi ve altın yuvaları içine kakılmış onların adlarına göre mühür oymasıyla oyulmuş akik taşlarını işlediler ve onlar için anılma taşları olmak üzere onları onların omuzlukları üzerine koydu – Göğüslüğü iki katlı yaptılar iki katlı olarak uzunluğu bir karış ve eni bir karıştı ve onun içine dört sıra taş koydular bir sıra kırmızı akik sarı yakut ve zümrüt birinci sıra idi – VE ikinci sıra kızıl yakut safir ve beyaz akik ve üçüncü sıra gök yakut Süleymani taşı ve mor yakut ve dördüncü sıra gök

zümürüt akik ve yeşimdi – Yuvalarında altın çerçeveler içine kakılmıştı ve taşlar onların adlarına göre on iki sıpt için, her biri kendi adına göre mühür oyması gibi adlarına göre on iki idi – Ve göğüslük üzerinde halis altından örmeci işi kordon gibi zincirler yaptı ve iki altın yuva ve iki altın halka yaptılar ve iki halkayı göğüslüğün iki ucu üzerine onun iç tarafına doğru olan kenarı üzerine koydular ve iki altın halka yaptılar ve onların ön tarafında aşağıdan hünerle dokunmuş şeridin yukarısında onun birleştiği yere yakın iki omuzluğu üzerine koydular – Göğüslük ondan ayrılmasın onun hünerle dokunmuş şeridi üzerinde olsun diye göğüslüğü kendi halkaları ile onun halkalarına lacivert kordonla bağladılar ve onun entarisini bütün lacivertten dokumacı işi yaptı ve entarinin ortasındaki deliği yırtılmasın diye etrafına bir kenarlıkla zırh deliği gibi yaptı ve entarinin etekleri üzerine lacivert erguvani ve kırmızı ve bükülmüş ince ketenden narlar yaptılar – ve

hizmet için entarinin etekleri üzerine
çepçevre narların arasına – bir çingirak
ve bir nar, bir çingirak bir nar olmak
üzere entarinin etekleri üzerine çep-
çevre koydular –

Oğulları için: İnce ketenden dokumacı işi
gömlekleri ve ince ketenden süslü başlıkları ve bükül-
müş ince ketenden keten donları – ve bükülmüş ince
ketenden ve lacivert ve erguvani ve kırmızıdan nakışçı
iş kuşağı yaptılar – ve Mukaddes Rabbe Rab-
be Mukaddes – yazısını da mukaddes ta-
cın levhasını halis altından yaptılar ve
üzerine mühür oyması gibi Rabbe Mu-
kaddes yazısını yazdılar ve sarığın üstü-
ne bağlamak için ona bir lacivert kor-
don taktılar böylece yazı işleri bitti – Bu sefer
meskeni çadırı ve onun bütün takımla-
rını kopçalarını çerçevelerini mertekle-
rini direklerini – tabanlarını ve kırmızı

boyalı koç derilerinden örtüyü ve yunus balığı derilerinden örtüyü ve bölme perdesini – şehadet sandığını – ve kollarını ve kefarete örtüsünü–sofrayı bütün takımlarını – ve huzur ekmeğini–halis altın şamdanı – kandillerini – dizilecek kandilleri – ve bütün takımlarını ve ışık için yağı ve altın mezbahı ve mesh yağını ve hoş kokulu buhuru – ve çadır kapısının perdesini – avlunun askılarını direklerini ve tabanlarını avlu kapısının perdesini iplerini ve kazıklarını toplanma çadırı için mesken hizmetinin bütün aletlerini makdise hizmet için ince dokunmuş esvapları ve kahinlik etmek için Kahin Harun’un mukaddes esvaplarını ve oğullarının esvaplarını Musa’ya getirdiler

Meskenini birinci ayın birinci gününde kuracaksın ve oraya şehadet sandığını koyacaksın ve sandığı perde ile gizleyeceksin ve sofrayı içeri getireceksin ve üzerindeki şeyleri dizeceksin ve şamdanı içeri getireceksin ve kandillerini yakacaksın ve buhur için altın mezbahı şehadet sandığının önünde koyacaksın ve mesken kapısının perdesini takacaksın

K U R T L A A V C I

Uzun bir kurt masalıdır:
Avcılar yola dizilmişlerdi
Biri çekti vurdu
Kurdu hiç acımadan
Kurt öldü
Kurtlar ulumaya başladılar
Çok çok uzaklardan
Daha başka başka kurtlar
Görünmeye başladılar
Kibar avcı kendini belli etmiyordu
Onunsa tüfekleri yenidir
Hiç bilmediği hayvanlarla uğraşacaktı
Bir gün evellinden hazırlıklıydı
Kurdunsa her tarafta bol bol
Fakat en ihtiyar bir kurt vardı
Tüyleri boz ve kıvrık kıvrık
Dişleri fena idi
Onun gözlerini gördüğü zaman
Avcı ne yapacak acaba
Bilinemez ki

Avcının yoluna düşüşü zaman sürdü
Beklediği olacaktı
Kurdu bulacaktı
Ve kurda hikâyeler anlatacaktı
Kurdunsa hikâyeleri daha mühimdi
Üç gün sonra kurtla avcı karşılaştılar
Kurt, uzun ince mühim dişlerini açtı
Avcı ise lakırdı söylemek istiyordu kurda
Bu mühim bir dostluk olacak
Ona söyleyeceği mühim şeyler de vardı
Kurt aklına gelince, avcı
Hazin türküler mırıldanıyordu
Yavaş yavaş yollarda ilerliyordu
Uzun ve ağır bir hava vardı

N i s a n h a v a s ı

Ama etraf kış gibi karanlık görünüyordu
Kurtlar sürülerini terk ettikleri zaman acıklıdılar
Fakat ihtiyar kurt hiç bir şeye ehemmiyet vermezdi
Düşüncelerini kurdun,
Avcı keşfetmek istedi

Yavaş yavaş kurda doğru ilerledi
Kurt ölümden korkmayacak kadar akıllı idi
O zaman avcı diz çöktü ve yere oturdu
Kurdun gözleri kırmızıydı
Kurdun dili de kırmızıydı
Kötü bir düşüncesi varmış gibiydi
Bütün gücüyle oturdu ve
Ağır ağır düşünmeye başladı
Kalbi büyük bir gürültü ile çarpıyordu
Avcı şeni ve şaşma idi
Dudaklarında bir istihfaf
Seksen sekiz günden beri beklediği
Hatıralarını sayıkladı
Dağ kurtları insanları sevmez
Onlara acımazlar
Fakat avcının hali acınacak gibiydi
Bildiği şeyleri kendine saklayarak
Sinsice bir şeyler buldu
O, kurtları sevdiğinden bahsetti
Kurtsa, onu anlamadı bile

Yavaşca avcının bacağından ısırıldı
Avcı iyi bir avcıydı
Kurdu iyiden iyiye sevmiştı,
Ne tuhaf değil mi
Sonra kurt, avcının haline katıla katıla güldü...
Kurt ormanda yaşar
Avcı ise ormanın heybetini hiç düşünmüyor
Kendi kendine düşündü
Masal gibi...
Bir kurt,
Bir avcıyı yesin!
Avcı ise canını severdi
Yavaş yavaş gerindi
Ve kurdun suratına mükemmel bir tokat aşk etti
Kurtsa kocamıştı
Kızdı
Ve uzun uzun konuşmaya başladı
Çoktanberi görüşmemişlerdi
Biri insandı
Öbürü ise tam bir kurt masalı

Taze avcının gönlü yükseklerden geçer
Bir hiç için insan öldürülür mü?
İnsanlar fasulye yer
Kurtlarsa insanları yiyemezler
Ben... diye başladı kurt
Bir sürü değilim
Fakat y a p a y a l n ı z ı m . . .
Sense avcısın
Gözlerin görmüyor
Ben postum için yaşıyorum
Sense derilerimi yüzüyorsun
Bu, geçen kışın hatıraları diye cevap verdi avcı
H a n i , dokuz kişiyi yediğin zamanlar
Bilirsin ki
Bizim de işlerimiz var
H a l b u k i , dedi kurt
B i z i s e a ç l ı k t a n y e r i z
Mesela..
Avcı yeter dedi

B e n i y e m e n i i s t e m i y o r u m . .

Kurt esefle başını salladı

Maalesef seni de yiyebilirim

O zaman avcı, son derece kızdı

Ve, ... yumruklarından birini kaldırarak kurda vurdu...

Kurt, ağlayabilecek kadar yaşlıydı..

Fakat sesini çıkarmadı...

Genç bir avcı ... diye mırıldandı kendi kendine

Sonra avcıya bakarak hapşırdı...

İkisi de hayretle duruyordular

Kurdun yüzüne bakmak zordu

İkisi de dertliydi

Biri i n s a n

Diğeri de k u r t

Acılsa bitip tükenir gibi değil

Bu yüzden Kurt g ü l m e y e başladı

Avcı ise - a c ı l a r i ç e r s i n d e y d i

Dert anlatamamak büyük bir felakettir

Avcı hırslı ve çetin yüzünde

Kızgınlık alametleriyle kurda doğru bağırdı
Çetin bir şeysin dedi
Her şeyi bilirsin
Benide yememen lazım
Kurt
Bırak bu türkülerini diye cevap düşündü
Sende, köydckiler de hepiniz,
Canınız cehenneme
Biz de kendi havamızda yaşarız
Dedi avcı
İstersen kıymet ver
Bunun üzerine avcı ayağa kalktı
ve g i t t i ...

A J D A P E K K A N

İ-ki Jabandjy
Gedjé qaranlyq
El-ler bir-les-mys
Gedje qaranlyq
galb-ler söz-leş-mys
İ-ki jabandjy
Ta-nıs-mys-lar bōjle
Jyldız-lar şahid olmys bu asqa
Mah-tab de-mys -ki
Gedje asq basqa
Jabandjylyra japyms bir -de saqa
Ghaib-olmys mah-tab
Dal - mys gid -mys bulut-a
qaranlyq arar asıq-lar hep janjana
Ne -den gedjeji hep secyjorlar?
Jabandiylar el-ele sevysyjorlar

İ-ki jabandy,
Göz-ler bir-leş-mys
İ-ki jabandjy
galb-ler söz-leş-mys

İ-ki jabandjy
Göl-ge-le-re sinmys
Jabandjylyr qaranlyq - da el-e-le sewysyjorlar

Asqın gö-zü kör
Gel gecelyn -ki saqlanyjor-lar
Göyrler bel -ki
Cunki gedje-ler
Günah-lar-la giz-li

B E K Â R

Bana iğne iplik verin
Az iplik - yün - ipek - pamuk
Bu iğne kalındır
Ne yapacaksınız?
Yakamı dikeceğim

E S K İ A T E Ş

Kovada kömür var me?

Küreği alın kömür koyun

Birden çok koymayın

Pek çok koyduğunuz halde ateşi söndürürsünüz

Ateşi boğdunuz

Karıştıracak demir ile biraz kaldırın ki bir miktar nefes alsın

Karıştıracıyla karıştırın

Karıştıracıyı içinde bırakın

Çabuk tutuşsun

Alevlenmeye başladı

Ateşe mukayyet olmalısınız

Ateşi bırakmayınız ki sönsün

Bütün bütüne sönmemiştir

Yeniden yakmalı

Gelin ateşi düzeltin

Ne ararsınız

Maşayı arıyorum

İşte köşededir

Küçük körük nerede?

Gidin küçük körüğü arayın getirin
Ateşi körükleyin
Yavaş körükleyin
O kadar hızlı körüklemeyin
Üstüne birkaç talach koyun
Şimdi iki üç partcha odun koyun
Az vakitten toutouchour
Küreği alın kömür koyun
Pek çok koydunuz
Beni bunalttınız

Ateş sönüyor
Pek miskin ateş
Gelin ateşi düzeltin

SEYAHAT ESNASINDA

Saat kaçta hareket edeceğiz?

Alaturka saat 9.00 da

Vapur şimdi hareket edecek, hazır olunuz

İyi biraz durunuz işte hamal eşyamnı getiriyor

Hareket etmek üzereyiz yolcu olmayanlar dışarı çıksınlar

İşte limandan dışarı çıktık

Birkaç beyaz kuşlar denizin mavi sularında oturmaktadırlar

Güneş gurup ediyor

Sévahil nabédid oluyor

Artık küçük bir denizden maada bir şey görünmüyor

Zannedersin ki iki girdap arasında seyahat etmekteyiz

Üzerime bir mahzuniyet çöktü

Gece tekarrup ediyor benim hâlâ uyku gelmedi

Mehtap var me?

Hayır bu gece mehtapsız bir gecedir

Şu dakika **tchinde** bulunmasını isterim

Zira hava burada karardığı vakit orada **chafak** söker

Sahi mi?

Ş p he yok efendim

Biz burada uyumaya gittiğimiz vakit t   in' de hen  z
uykudan uyanıyorlar

  yle olduğu halde bir t   ine kad nıyla izdiva  eden
bir Avrupal n n hali acınacak bir hal olması lazım geli-
yor

Elbette

Zira biri yatmaya gideceği esnada diğeri kalkmak iste-
yecektir

Bu p  k tuhaf

Enginin sallantısı hiss olunmaya ba lıyor

Yolcular birer birer iniyorlar ve herkes kamaradan
 ıkıyor

Haj   e biz de inelim

Yarın sabah erken kalkalım Kaleyi Sultaniy  '  e toulusu
en  msi t   achai it   ine haj   e guid   elim yatalam

TAKVİM ALTI YAZILARI

Bakalım gelir mi gelmez mi

Kim bilir

Bir geçmişlerinden dolayı kavga ediyorlar

Gözü üstünden bir dakika ayrılmıyor

Kadife gibi yumuşak

Kolay olmayan bir arzu

İki atlı iki tekerlekli araba

Falan

Filan

Uğurlar olsun

Kitapları uzun uzun seyreder (ardı syra) gelup jeti-
sing'e raflara

Raflara jerlestiriré;

Yol adamı çok yorar

O yoldan giden yorulur

Yakından çirkindir ama uzaktan bir şeye benzer

Köy sefası sürelim

Kim yendi kim yenildi

Yenen yenilen sonradan barıştı can ciğer kardeş Avcı

oldular

Ölüm kimseye hayretmez hepsini bir suda yıkar

Şu adamı sesinden tanımak

Eskisi gibi değil şimdi başka türlü olmuş

Bu mülâhazanın bir yanı aksıyor

Ütülenmiş koyun ayağı getir de paça yapalım

Sinek ayağı gibi yazısı var

Sallan ballam gezmek

Kelle şeker

PARA KAZANMAK İÇİN
YAZILAN HİKÂYE

Yıldızsız boğucu bir yaz gecesi idi. İstanbul yorgun, kocaman bir hayvan gibi boğuk boğuk inleyerek uyuyordu. Emirgan sırtlarındaki bir köşkün pırıl pırıl yanan ışıkları, ilerleyen gecenin içinde sönmüş, pence-relerden sokağa taşan, müzik, kahkahalar ve konuş-malar erimişti. Gecenin nabızı durmuş gibiydi. Tepe-nin altındaki deniz, yapışkan karanlık bir göl gibi du-ruyordu. Çıt yoktu. Aşağıdan yukarı doğru, yılankevi uzanan otobüs asfaltı, ölmüş gibi hareketsizdi. Bir-den, bu karanlık geceyi bir ses, boydan boya yırttı.

– Taksi... Taksi..

Bu ses, ışıkları sönmüş köşkten elli metre mesafeden geliyordu.

– Taksi... Taksi.. Bu ses, yol boyunca, ağaçlara çar-parak, asfaltın üstünde parçalandı. Birden karanlığın dibinden, iki far ortaya çıktı, iki göz gibi gittikçe büyü-yerek ve sanki yolcuya bakarak yaklaştı ve sesin geldiği yerde durdu. Yolcu, orada duruyordu. Çevik bir hare-kekle arabaya atladı. Şoför, gaza bastı, yolcu, sallandı. Asfaltın üstünden bir homurtu yükseldi. Ve bu gürül-tü şehrin içine doğru yollandı. Yolcu iyice koltuğa yer-

leşerek, yarı düşünceli, yarı uyuklar bir hal aldı.

Şoför – Nereye? diye sordu.

– Levent’e.. diye cevap verdi uyuklayarak.

– Başüstüne.. diyerek, şoför gaza bir kez daha bastı.

Bir yokuşu tırmanmaya başladılar. Şoför, arabayı biraz yavaşlattı. Vites değiştirdi.

Yolcu, arkasına dayandı. Taksinin içi kapkaranlıktı. Bir sigara yaktı. Kibritin alevi, bir anda, güneşten yanmış bir erkek yüzünü, aydınlattı. 30 yaşlarında, ince kumral bıyıklı, kumral, dalgalı saçlı, yüksek alınlı, yakışıklı biriydi. Karanlık gecenin içinden, şimdi ağır ağır ilerliyorlardı. Yol kenarlarındaki tek tük, elektrik fenerleri, bu kumral, düşünceli erkeğin yüzünden geçiyordu sanki. Dünyanın en mutlu adamıydı. Her şey O’na vız geliyordu.. Üç saat önce, sevdiği kadınla nişanlanmıştı.. Büyük bir törendi.. İstanbul bütün, sine-ma yıldızları ve en güzel kadınları, kıskançlıktan, kah-rolurcasına onların saadetlerine şahit olmuşlardı bu akşam.. Nişanlısı zengindi, sinema yıldızlarını gölge-de bırakacak kadar, dişiydi. Genç adamın, sert davranışlarına itaat edecek kadar büyük bir hırs ve arzuyla

seviyordu üstelik.. Evet. Genç erkek için yapmayacağı şey yoktu. Sevdığı erkeğin ünlü bir rejisör olması ve hayatının genç yıldızlar arasında geçmesini hazmedemiyor, büyük servetini rejisörlükten çekilmesi için sarf edeceğı benziyordu. Kaç kez yalvarmış “Ne olur, bırak şu mesleğı, sana ve kendime yetecek kadar param var” “Kaçalım burdan Avrupa’da yaşayalım” “Hayır” diyordu genç adam... “Ben kadın parasıyla geçinecek kadar aşağı cinsten bir erkek değilim” ... Yolcu, düşüncelerinin burasında durdu. Yalan söylüyordu sevgilisine.. Kadını kendisine iyice âşık etmek için söylüyordu bunları.. İstiyordu ki kadın, kendine yalvar-sın, onun için deli divaneye dönsün.. “Evlenemem” diyordu.. “Benim hayatım kadınlar arasında geçti, kadınlardan bıktım” “Üstelik kadınlar arasında geçinmeye mecburum, mesleğim bu.” Aylarca, genç kadını aramamış, sağda solda yıldız namzetleriyle gezip tozmuş, pavyonlarda yanak yanağı dansetmiş, bunların gazetelere geçmesi için elinden geleni yapmıştı. Sonunda planı muvaffak olmuş – Genç kadın sevgilisini bu kadınların arasından çekmek için, genç adama ay-

rı bir iş için sermaye teklif etmişti. Genç adamın bütün düşüncesi, kendi hesabına bir film şirketi kurmak ve Genç kadını yeni bir yıldız olarak lanse etmektir. Yani bir taşla iki kuş vurmaktır niyeti. Kadının teklifini hemen kabul etmedi biraz düşündükten sonra, fikrini açıkladı. “Seni yıldız yapmak istiyorum” “Bütün dünyanın aradığı bir dişi” “Seni başka bir kadın yapacağım,” dedi. Güzel kadın sevgilisinin bu arzusuna da boyun eğdi. Ancak, genç adamın, evlenme niyeti yoktu. Kadına “Evlenirsek, halk senden hoşlanmaz, evlenmemiz gerekirse sadece büyük bir nişan merasimi yapar, herkese parmak ısırtırız. Reklam olur,” diyordu. “Nikâhın ne önemi var birlikte yaşayacağız gene. Fakat, resmen evlenmeyeceğiz” “Seni çılgınlar gibi sevmek istiyorum, ömrümün sonuna kadar seveceğim, evlenirsek, biribirimizden bıkarız, böylesi ikimiz için de daha iyi olur!. Düşün,” diyordu, “herkes seni benim nişanlım zannedecek, oysa karımsın.. Gizli gizli sevişmeyi istemiyor musun? Ne zevklidir böyle bir aşk.. İnsanın damarlarındaki kanı coşturur..” Genç kadın, bu tatlı lafları dinlerken, gözleri şehvetle genç

adama bakıyor, zevkten eriyordu... sanki.. Seninim dedi.. Ne istersen yap.. Artık sana aidim. Genç adam, kadını, hızla kendine çekip kemiklerini kırarcasına sıkı.. Büyük bir zevk dalgası içine girdiler. O dalga onları sanki oradan oraya fırlatıyor gibiydi. Fırtınaya tutulmuşcasına bir sevişmeydi bu.. Yolcu, hafifçe ürperdi. Aynı zevk damarlarına yayılmış gibi titredi oturduğu yerde. Camdan dışarı bakmaya koyuldu.. Taksinin ters istikamette gittiğini sandı.. Vücudu, hala tatlı tatlı ürperiyordu. Şoföre – Ters yoldan gidiyorsun galiba dedi..

- Hayır Beyim, dedi şoför. Gittiğim yol doğrudur.
- Bu yolu tanıyamadım dedi, yolcu dalgın dalgın..
- Siz benim eski müşterimsiniz, diye cevap verdi, şoför. Gittiğim yolu bilmez miyim?
- Yaa, demek eski müşterinim, dedi yolcu düşünceli bir sesle.
- Birçok defa, geç saatte, sizi evinize ben götürdüm.
- Peki öyleyse dedi yolcu, o halde iyi..
- Evinizi de bilirim, diye ekledi şoför. Kaç kere hanım müşteri getirdim.

– İyi.. İyi.. dedi yolcu konuşmayı kısa kesmek için, Pekala.. Çabuk gidelim.. Yolu uzatmadan.. dedi.

– Çabuk gidiyorum, merak etmeyin, dedi şoför. Fakat, araba ağır gidiyordu.

– Ağır gidiyorsun ama dedi.. yolcu.

– Yokuş tırmanıyoruz, dedi.. şoför. Yolcu, pencereden baktı.. Düz yoldaydılar. Şoför milletin lafları hep terstir diye düşündü, gece vakti para kesecek aklı sıra.. Sonra, o da haklı diye düşündü.. Hayatının en mutlu gecesi idi. Zengindi, gençti, yakışıklıydı, yeni bir film şirketinin patronu sayılırdı. İstikbali alabildiğine açılmış mutlu bir insandı.. İki kuruş fazla kazanmak için gecenin bu saatinde, hile yapmak zorunda kalıyor. Kendi kendine, içinden şoföre fazla para vermeyi tasarladı. Öyle ya bu gece hayatının dönüm noktasıydı.. Nişan merasimi, çok heyecanlı geçmişti. İş adamları, sinema yıldızcıkları, paranın kokusunu almış gibi, kendisine nasıl yaltaklanmaya başlamışlardı. Sigarasının ucu kah parlıyor, kah sönüyor, parıldadığı zaman, sigara içen yolcunun burnunun ucunu aydınlatıyordu. Nişanlısı, fildişi renginde, omuzlarını

açıkta bırakan bir tuvalet giymişti. Saçlarını, ensesinde toplamış boynunun bütün güzelliğini ortaya çıkar-mıştı. Şampanya ve viskinin su gibi aktığı büfede herkes dut gibi sarhoştı. Gazeteciler, yeni iş adamının, güzel nişanlısını öpmesini istediler. Genç adam, eğilip genç kadını dudaklarından hafifçe öptü. Flaşlar parladı, şampanyalar patladı. Çılgıncasına bir alkış koptu. Bir daha bir daha diye bağıştılar.. Genç adam bir kere daha genç kadını öptü. Bu kez daha sert.. Daha ateşliydi.. Kalabalık, kendinden geçmişcesine alkışlayıp.. Daha uzun daha uzun diye bağır-dılar. Bu arada bu ateşli sahneden kendini kurtaramayan birkaç çift birbirilerine sarılıp öpüşmeye başladılar. Millet, onları da alkışlamaya başladı. İş bir anda çığrından çıkmış, herkes, birbirine sarılıp uzun uzun öpüşmeye başlamıştı. Salon birbirine sarılıp, yapışan, çiftlerle dolmuştu. Müziğin sesi, herkesi dans salonuna çağırır gibiydi. Genç adam, genç kadını birdenbire, kucagında havaya kaldırdı. Ve onu kucagında öptü. “Fef kalaade.. Fef kalaade” diye teşvik edici sözler arasında uzun uzun öptü. Kadınlar kıskançlıklarını sakla-

mak için sinirli kahkahalar atıyor, yanlarındaki erkeklere daha çok sokuluyorlardı sanki. Genç adam, nişanlısını kucağında taşıyarak, kalabalığın ortasından balkona doğru götürdü. Alkışlanıyor.. Film bitti film bitti diye, bağırıyorlardı.. arkalarından..

Herkes dansa diye bağırdı biri.. haydi içelim.. dedi başka biri bu elektrikli havadan istifade etmeye çağırıyorlardı herkes birbirilerini..

Balkonda, kendilerinden geçmişcesine seviştiler. Gecenin sonuna kadar orda kaldılar. Deniz, ayaklarının altında, aşkla ürperiyor gibiydi.

Yolcu, düşünüyordu.. Denizin üstündeki bu evde yarın, kendisini sabırsızlıkla bekleyen nişanlısına koşacak, mavi kadife gökyüzü, bahçedeki çiçek kokuları arasında, genç kadın onun kucağına oturup kollarını boynuna dolayacak, kulağına “Seni seviyorum” “Beni sık çok sık sev beni” diye yalvaracak, o da, kadını canını acıtırcasına okşayacaktı. Yolcu, yarını düşünüyor kadının onun kollarında canının yandığını görür gibi oluyordu. Bundan büyük bir zevk duyuyordu. Oldum

bittim, ateşli bir erkekti. Kadınlar, ona, bu sert hareketleri yüzünden bayılıyorlardı. Bazen, mahsus, kadınlara karşı soğuk duruyor, sonra, daha büyük bir arzu duyuyordu kadınlara. Doğuştan böyleydi. Eziyet etmesini seviyor. Bundan büyük bir zevk duyuyordu. Aşk onun için, çılgınlığa varan bir oyundu. Birdenbire yolcu sert bir sesle kendine geldi.

– Geldik.. Şoför, direksiyonu bırakıp yolcuya dönmüş bir kere daha tekrarladı. – Geldik..

– Dağ başındayız.. dedi yolcu, karanlığa bakınarak.. Şaka mı ediyorsun? Sonra şaşkın bir edayla, Çek.. dedi, numaranın sırası değil..

Şoför, sırtıtarak, bir sigara paketi çıkardı.

– Yakmaz mısın dedi, yak bir tane tüttür bu boş dünyada..

– Mersi, istemem dedi.. Haydi şaka yeter, arabayı çek.. Araba, şehrin yüksekçe bir dağında duruyor, sağda solda, köpek havlamalarına benzeyen ulumalar yankılanıyordu. Etraf, uçsuz bucaksızmış kadar derin görünüyor, köpek ulumaları gittikçe uzaklaşıyordu.

Her şey, korkunç sessizdi. Saat tak tak'larından başka bir ses yoktu arabanın içinde.. Taksi saati bir yürek gibi atıyordu. Tak Tak Tak. Sağlam bir yürek gibi... Ne yapacağını şaşırdı yolcu... Damarlarındaki aşk ateşi birdenbire soğumuştı.. Sırtından soğuk bir rüzgâr esti, ayaklarına kadar üşüdü...

– Ya Levent? Levent nerde? Şehir.. Şehir nerde? diye sordu.

Sessizliğin içinde kendi sesini duyuyordu. “Nerde” “Nerde” diyen kendi sesini..

– Şehir arkada kaldı dedi, şoför. Şehre gitmemize lüzum var mı? Burada konuşuruz.. Çok uzun da sürmeyecek. Bitince de seni öteki dünyaya göndereceğim.. Nasıl hoşuna gidiyor mu? Bu nişanlanmaya, kadınlarla öpüşmeye benzemez.. dedi.. Sevsinler, diye ekledi, karının paralarına konacak herife bak nasıl da korkuyor?

Yolcu, ağzını topla, dedi, kısa kes.. Benden ne istiyorsun? Fakat, titriyordu. Bu adam beni öldürecek diye düşündü.. En mutlu günümde beni öbür dünyaya

gönderecek.. Ona bütün paramı verebilirim.. Yaşamak istiyorum.. diye kendi kendine aklından geçirdi..

– Sana cebimdeki bütün paraları vereyim al dedi, cebine elini atıp, cüzdanını şoföre uzattı. Şoför eliyle cüzdanı yolcunun suratına çarptı.

– Paranı cebine koy, dedi.. Ben gangster değilim.. Seninle hesabımız başka.. Cebinden bir tabancı çıkararak, yolcunun göğsüne dayadı. – Hadi bakalım, cevap ver.. Fatma nerede? Yolcu, – Fatma kim? diye sordu. Ben bu isimde kimseyi tanımıyorum

– Bırak numarayı diye tabancayla göğsünü dürttü, söyle, Fatma nerede? Bir aydır kayıp. O'na ne yaptın? Söyle canavar herif, seni öbür dünyaya göndermeden önce bana Fatma'nın nerede olduğunu söyle.

– Fakat, bilmiyorum diye kekeleydi, bilmiyorum.. Beni öldürürsen haksız yere öldürmüş olacaksın..

– Hadi ordan, diye gürledi şoför.. Fatma, sizin yanınızda figüranlık yapmadı mı? Fatma'yı, beş liraya kiralayıp onu lekelemediniz mi? Sonra da paçavra gibi attınız.. Nereye attınız? Ne yaptınız? Ne oldu Fatma'ya?

– Yanlışınız var dedi.. Yolcu, ben Fatma'yı tanımıyo-

rum, sizi şerefimle temin ederim.. Yarın yazıhaneme buyrun.. Aldanıyorsun..

– Ulan, sen , meşhur Rejisör İhsan değil misin? Gazetelerde kirlettiğin kızlarla resim çektiren alçak sen değil misin? Kime yutturuyorsun bu martavalı? diye bağırdı.. Fatma, benim torunum. 15 yaşında, bir ay önce, film artisti oldum, artık, şehirde yaşıyacağım dedi. Size para getirir bakarım, dedi.. Gidiş o gidiş.. bir daha da geri dönmedi.. Söyle.. O nerde?

– Beni öldürme dedi.. Her şeyimi veririm. Bu cüzdanı.. Eşyalarımı kol saatimi.. bak iki bin lira eder..al bunları.. Fatma'yı da arar bulurum dedi söz veriyorum. Fakat, ben o kızı tanımıyorum.. Yemin ederim ki böyle bir kız bana gelmedi dedi..

– Ya kime geldi diye gürledi.. şoför.. Üstü başı yeniydi o elbiseleri ona kim aldı. Kim kandırdı onu?

– Ben değil, dedi yolcu yalvararak, ben değil başka biri kandırmıştır.. Kötü bir insanın eline düşmüştür.. Onu bulacağım dedi.. Söz veriyorum ki onu bulacağım..

– Hadi ordan dedi şoför, senin gibisine inanılır mı.

– İnan dedi yolcu.. Al bütün paralarımı işte sana veriyorum.. İstemesen de sana veriyorum.. Helal olsun beni evime götür..

– Ya bulamazsan ne olacak dedi şoför.. Ya bulamazsan?

– Bulurum dedi yolcu, sağ salim bulurum onu.

– Ya namusu dedi Fatma’nın? Fatma’nın kirlenen namusu?

Bir sessizlik oldu. – Artık şununla bununla geziyor, yoldan çıktı..

Sessizlik devam etti. Taksi saati tak tak tak işliyor. Yalnız bu Fatma’ya namus veremiyordu. Derin sessizlik içinde.. Sanki uzaktan bir haykırış duyuluyordu..

Birdenbire şoför – Ver şu paraları dedi, ani bir kararla.. Cüzdanı cebine atıp, motoru işletti. Şehrin yolunu tuttular. Yolcu’nun içini bir sevinç kapladı, tekrar hayata dönmüştü... Yarın sevgilisini kolları arasına alıp sıkacak sıkacaktı.. Şehrin ışıkları göründü.. Ya Fatma’nın namusu diye düşündü, yolcu.. Adam sen de dedi.. Birden, Fatma’nın, yüzünü gördü, ağlıyordu yolcuya sordu – Beni sen mahvetmedin mi? Beni sen

aldatmadın mı? Beni sen kandırmadın mı. Yalancı.. Yalancı.. Yalancı.. Yolcu ürperdi.. Gözünü kapattı, Fatma'nın hayalini silmek için gözünü iyice yumdu..

Taksi büyük bir hızla şehrin içine doğru uçuyordu.. Geride, her şey karanlıktı. Yolcu gözünü açtı. Fatma'nın hayali uçmuştu. Önünde her şey aydınlıktı. Pırıl pırıldı.. Şimdi rahat nefes alabiliyor ve geride kalan şeyleri düşünmek istemiyordu. Hayat.. Hayat.. güzeldi..

“Benim hikâyem
her türlü duruma girme
-koşma-atlama-düşme-korku-yorulmadır.
Bu yüzden yazar gibi görmüyorum kendimi.
Yüksek ücret ödeyerek beni izlemeye gelen
seyirciler karşısında ölüm numarası
yaptığı sanılan bir cambaz gibiyim.
Ama yapacak da başka bir şey yok yazar için.
Benim için yeni bir hikâyeye başlamakla
tabancayı şakağıma dayamak
aynı şeydir.”

